

**ONASSIS
STEGI**

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ 2018 – 2019

Σινεμά

Animasyros - Athens Animation Agora

22 έως 24 Σεπτεμβρίου 2018 | Μικρή Σκηνή

Ένα τριήμερο δικτύωσης και καινοτομίας για όσους δραστηριοποιούνται στο animation. Η Athens Animation Agora αποτελεί το πρωταρχικό σημείο συνάντησης για τα μέλη της ελληνικής, της ευρωπαϊκής και της παγκόσμιας κοινότητας του animation. Κατά τη διάρκεια του τριημέρου, οι συμμετέχοντες παρακολουθούν ενδιαφέρουσες συζητήσεις, παρουσιάσεις και εκπαιδευτικά εργαστήρια για επαγγελματίες και σπουδαστές, που στόχο έχουν να δημιουργήσουν συναρπαστικές νέες ευκαιρίες για απασχόληση, συνεργασία, ελληνικές και ξένες συμπαραγωγές, χρηματοδότηση και ανταλλαγή ιδεών. Αντί αποχαιρετισμού, το τριήμερο κορυφώνεται με την ανακοίνωση του προγράμματος του Animasyros 11 που πραγματοποιείται αμέσως μετά, από 26 έως 30 Σεπτεμβρίου, στη Σύρο.

Επιμέλεια: Animasyros Διεθνές Φεστιβάλ + Αγορά Κινουμένων Σχεδίων

Σινεμά

Οίκτος του Μπάμπη Μακρίδη

28 Σεπτεμβρίου έως 7 Οκτωβρίου 2018 | Μικρή Σκηνή

Προβολές: Δευτέρα-Πέμπτη 21:15, Παρασκευή-Κυριακή 19:00 & 21:15

Τι θλιβερό! Πρεμιέρα στη Στέγη για τη βραβευμένη τραγική κωμωδία του Μπάμπη Μακρίδη. Πώς η δυστυχία αναμινύεται με την ευτυχία; Το καθημερινό τελετουργικό του ήρωα της ταινίας ξεκινά με ένα χορταστικό ξέσπασμα σε λυγμούς στην κρεβατοκάμαρά του. Όταν η συμφορά χτυπάει την πόρτα του, ο κοινωνικός του περίγυρος σπεύδει να του συμπαρασταθεί. Αντλώντας ικανοποίηση από τη συμπόνια, την ευγένεια και την προσοχή των συνανθρώπων του, ο μεσήλικας δικηγόρος εθίζεται τόσο πολύ στον οίκτο τους που είναι δυστυχισμένος όταν είναι χαρούμενος, και είναι χαρούμενος όταν είναι δυστυχισμένος. Δεν δέχεται τη δυστυχία των άλλων παρά μόνο τη δική του, κι ενώ οι περισσότεροι άνθρωποι παλεύουν για την ευτυχία, ο ήρωας της ιστορίας παλεύει για τη δυστυχία. Το μακάβριο συναντά το κωμικό στον «Οίκτο», που μετά τη συμμετοχή του στο Διεθνές Διαγωνιστικό του Φεστιβάλ του

Sundance και την επιτυχημένη πορεία του σε φεστιβάλ όλου του κόσμου, κάνει πανελλαδική πρεμιέρα στη Στέγη.

Σενάριο: Ευθύμης Φιλίππου, Μπάμπης Μακρίδης | Σκηνοθεσία: Μπάμπης Μακρίδης | Διεύθυνση Φωτογραφίας: Κωνσταντίνος Κουκουλιός | Σκηνογράφος: Άννα Γεωργιάδου
Ενδυματολόγος: Δημήτρης Παπαθωμάς | Ήχος: Στέφανος Ευθυμίου-Λέανδρος Ντούνης-Kacper Habisiak-Marcin Kasiński | Μοντάζ: Γιάννης Χαλκιαδάκης | Μουσική: Mikolaj Trzaska
Παίζουν: Γιάννης Δρακόπουλος, Εύη Σαουλίδου, Μάκης Παπαδημητρίου, Νότα Τσερνιάφσκι, Τζωρτζίνα Χρυσικώτη, Νίκος Καραθάνος, Παναγιώτης Τασούλης, Ευδοξία Ανδρουλιδάκη, Κώστας Ξυκομηνός, Κώστας Κοτούλας, Μαρίσσα Τριανταφυλλίδου, Βίκτωρ Αρδίτης

Μια παραγωγή των Neda Film, Faliro House, Beben Films, Madants (Πολωνία)
Συμπααραγωγή: Ίδρυμα Ωνάση, Eurimages, EPT, Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου, Polish Film Institute, ORKA, Foss Productions, Filmprodukcja
Παραγωγοί: Αμάντα Λιβανού, Χρήστος Β. Κωνσταντακόπουλος, Klaudia Śmieja Beata Rzeźniczek
Διανομή: StraDa Films
World Sales: New Europe Film Sales

Θέατρο

Το Σώσε του Michael Frayn

Σκηνοθεσία: Έκτορας Λυγίζος

10 έως 21 Οκτωβρίου 2018 | Κεντρική Σκηνή | 20:30

Σε ένα επιβλητικό σκηνικό-ανθρώπινη κυψέλη, που βουίζει από τις προσβολές και τις παρεξηγήσεις, οι ηθοποιοί ξεχνούν τα λόγια τους, ο σκηνοθέτης ωρύεται, τα κοστούμια ξηλώνονται, ενώ οι σαρδέλες, τα τσεκούρια και οι ανθοδέσμες βρίσκονται πάντα στο λάθος μέρος τη λάθος στιγμή... Καλώς ήρθατε στα παρασκήνια μιας θεατρικής παράστασης: εκεί όπου κάθε προσπάθεια εκλογίκευσης ακυρώνεται. Εκεί όπου τα σκοτεινά ένστικτα αναδύονται και οι ρόλοι, σαν ζόμπι, καταβροχθίζουν τους ηθοποιούς. «Μπαίνουμε απ' τις πόρτες – βγαίνουμε απ' τις πόρτες. Τι είναι η φάρσα; Αυτό. Τι είναι το θέατρο; Αυτό. Και η ζωή, δηλαδή, τι είναι; Αυτό.» Αυτά ακούμε στο *Το Σώσε* (1982) του Μάικλ Φρέιν. Πέντε χρόνια μετά το *Room Service*, ο Έκτορας Λυγίζος επιστρέφει στη Στέγη, σκηνοθετεί και, ταυτόχρονα, παίζει τον ρόλο του σκηνοθέτη στην κλασική βρετανική φάρσα που μας βάζει μέσα στα παρασκήνια ενός θεάτρου, καλώντας μας να αναρωτηθούμε: «Τι γίνεται όταν όλα πάνε στραβά;». Μια παράσταση με ιλιγγιώδεις ρυθμούς από έναν σκηνοθέτη που μας προειδοποιεί: «Το παρασκήνιο, ο κατεχοχόν χώρος της καταστροφής και του χάους, καταλαμβάνει εδώ τη σκηνή. Επεκτατικό και αδηφάγο...»

Μετάφραση, Διασκευή & Σκηνοθεσία: Έκτορας Λυγίζος | Σκηνικό: Κλειώ Μπομπότη |
Κοστούμια: Άλκηστη Μάμαλη | Φωτισμοί: Δημήτρης Κασσιμάτης | Συνεργασία στην κίνηση – σωματική προετοιμασία: Χαρά Κότσαλη | Σχεδιασμός μακιγιάζ και μαλλιών: Ιωάννα Λυγίζου | Σχεδιασμός Ήχου: Brian Coon | Βοηθός Σκηνοθέτη: Εύα Βλασσοπούλου |
Βοηθός Σκηνογράφου: Ελένη Αηδόνη | Βοηθός Ενδυματολόγου: Αλεξάνδρα Γιαννακανδροπούλου |
Κατασκευή Σκηνοικού: Παναγιώτης Λαζαρίδης | Κατασκευή γυναικείων κοστούμιών: Ελένη Κομνηνού |
Κατασκευή ανδρικών κοστούμιών: Γιώργος Παρλιάρης | Διεύθυνση Παραγωγής: Ηλέκτρα Αρζιμάνογλου |
Εκτέλεση Παραγωγής: Grasshopper

Παραγωγή: Στέγη Ιδρύματος Ωνάση

Παίζουν: Κωνσταντίνος Αβαρικιώτης, Μιχάλης Κίμωνας, Γιάννης Κλίνης, Σοφία Κόκκαλη, Έμιλυ Κολιανδρή, Έκτορας Λυγίζος, Άννα Μάσχα, Άρης Μπαλής, Αρετή Σεϊνταρίδου

Μουσική

Who ['s] is Who [on]

(Χους εις χουν)

Μιχάλης Σιγανίδης

12 έως 14 Οκτωβρίου 2018 | Εκθεσιακός Χώρος -1

Πρόσωπα που στέκουν σε βιτρίνες: ο Εκθεσιακός Χώρος της Στέγης συναντά τη Red-Light District του Άμστερνταμ! Τι σχέση μπορεί να έχουν με το συγκρότημα που ετοιμάζεται να παίξει; Και ποιος είναι ο μυστηριώδης Χαμ; Γέφυρα ανάμεσά τους, ο ποιητικός λόγος του Samuel Beckett, αλλά και του Μίλτου Σαχτούρη, που είναι βασικός άξονας της δημιουργίας του Μιχάλη Σιγανίδη εδώ και πολλά χρόνια. Ο Σιγανίδης, ένας από τους πλέον ιδιοσυγκρασιακούς μουσικούς της ελληνικής σκηνής, με απόλυτα προσωπικό στίγμα και μακρά σταδιοδρομία υποδειγματικής συνέπειας, έρχεται στη Στέγη με ένα μουσικό και οπτικό installation, όπου συμμετέχουν φίλοι και συνεργάτες του, με τους οποίους τον συνδέουν χρόνια κοινής πορείας. Μαζί τους, σε μια εμφάνιση-έκπληξη, ο Έβαν Πάρκερ, εμβληματικός σαξοφωνίστας της σύγχρονης τζαζ. Το κοινό θα κυκλοφορεί ελεύθερα ανάμεσα στους ερμηνευτές, επηρεάζοντας το ηχητικό και αισθητικό αποτέλεσμα.

WHO ['S] IS WHO [ON] – (χους εις χουν)

ότι δεν αγαπάει το θάνατο ο κινηματογράφος *

Ένα εικονικό soundtrack του Μιχάλη Σιγανίδη feat. Evan Parker

Σύλληψη – Πρωτότυπη Μουσική – Σενάριο: Μιχάλης Σιγανίδης | Σκηνοθετική Επιμέλεια: Γιώργος Βουδικλάρης | Επιμέλεια κειμένων: Μιχάλης Σιγανίδης, Γαβριήλ Ν. Πεντζίκης

Σκηνικά: Ναταλία Μαντά | Videos - Φωτισμοί: Τάσος Παλαιοπούρας | Video Editing - Visuals: COM.ODD.OR / Σοφία Παππά | Ηχοληψία: Γιάννης Παξεβάνης, Γιώργος Καραγιάννης | Διεύθυνση Παραγωγής: Κωνσταντίνος Σακκάς | Συντονισμός & Εκτέλεση Παραγωγής: Δανάη Γιαννακοπούλου | Οργάνωση-Εκτέλεση Παραγωγής: Delta Pi

Παραγωγή: Στέγη Ιδρύματος Ωνάση

Πρόσωπα / Installations:

Μπέκετ: Evan Parker

Πεντζίκης: Γαβριήλ Ν. Πεντζίκης

Χαμ: Δημήτρης Χαΐνης Αποστολάκης

Αοιδός 1: Μάρθα Μαυροειδή

Αοιδός 2 «μην εγγίζετε»: Σαβίνα Γιαννάτου

Χήρα Μάνταλα: Ναταλία Μαντά

Μουσικοί [τα άδοντα παιδιά]:

Χάρης Λαμπράκης: πιάνο, hammond, νεί, samples, φωνή

Μιχάλης Σιγανίδης: κοντραμπάσο, ηλεκτρική κιθάρα, φωνή, samples

James Wylie: άλτο σαξόφωνο

Κώστας Αναστασιάδης, Βασίλης Μαντζούκης: τύμπανα

Παναγιώτης Μανουηλίδης: ηλεκτρικό μπάσο, ηλεκτρική κιθάρα, φωνή

Γιάννης Αναστασάκης: ηλεκτρική κιθάρα, special effects, σιτάρ

Ζωή Κεσελοπούλου: κρουστά, φωνή

Λέξεις & Σκέψεις

Χώρος, Ήχος και Αυτοσχεδιασμός

19 έως 21 Οκτωβρίου 2018 | Μικρή Σκηνή & Εκτός Στέγης

Η αστική και υπαίθρια sound art στο μικροσκόπιο. Τα τελευταία 50 χρόνια διευρύνεται διαρκώς η δημιουργική χρήση αστικών και φυσικών ήχων στην τέχνη. Πώς τέτοιες πρακτικές, ειδικότερα αυτές που χρησιμοποιούν ψηφιακές τεχνολογίες, αποκαλύπτουν νέες δυνατότητες αυτοσχεδιασμού με τον χώρο και τον χρόνο του εκάστοτε περιβάλλοντος; Πώς αυτές οι νέες αλληλεπιδράσεις επηρεάζουν τις κοινωνικές και πολιτικές σχέσεις;

Το συνέδριο εστιάζει στον ρόλο της αστικής και υπαίθριας sound art και άλλων επιτελεστικών πρακτικών που χρησιμοποιούν νέες ψηφιακές τεχνολογίες. Επίσης, διερευνώνται ζητήματα που αφορούν την πολιτισμική ιδιαιτερότητα της χρήσης ψηφιακών εργαλείων σε αυτό το πεδίο. Μεταξύ άλλων, θα γίνουν παρουσιάσεις εφαρμογών για soundwalks που έχουν αναπτυχθεί διεθνώς, του πρότζεκτ “Tuned City” στην Αρχαία Μεσσήνη, καθώς και της πρωτοβουλίας της Στέγης και των Medea Electronique, “Soundscapes/Landscapes”.

Επιμέλεια: Eric Lewis, Χρήστος Καρράς

Επιμέλεια παράλληλου προγράμματος: Αγγελική Πούλου

Συμμετέχοντες: Θοδωρής Δημητράκος/Γιάννης Κοζάτσας/Κώστας Πασσάς (Κρίση, Εξαμηνιαία Επιστημονική Επιθεώρηση), Νίκος Μπουμπάρης, Γιώργος Σαμαντάς, Βασίλης Ψαρράς, Rani Al Rajii, Ludger Brummer, Rebecca Cains, Budhaditya Chattopadhyay, Teresa Connors, John Drever, Olivier LeGal & Rodolphe Alexis (Collectif MU), Jesus Jara Lopez & Patricia Dominguez Larrondo (Medialab-Prado), Una Monaghan, Medea Electronique Art Collective, Gascia Ouzounian, Carsten Seiffarth, Carsten Stabenow, Ellen Waterman

Σε συνεργασία με: Διεθνές Ινστιτούτο για την Κριτική Έρευνα στον Αυτοσχεδιασμό (The International Institute for Critical Studies in Improvisation)

Χορός - Φεστιβάλ

Body Politics

26 έως 30 Οκτωβρίου 2018 | Μικρή Σκηνή & Εκθεσιακός Χώρος -1

Έξι καλλιτέχνες από διαφορετικές γωνιές του πλανήτη αναδεικνύουν με το έργο τους το σώμα ως το σημείο όπου συναντιούνται η πολιτική διεκδίκηση και η αλληλεγγύη. Το σώμα είναι πάντα το κατώφλι της συνάντησης με τον Άλλον, το όριο της διεκδίκησης, το μέσο της αντίστασης, το σημείο όπου συναντιούνται η πολιτική διεκδίκηση και η αλληλεγγύη. Μια μοναδική συνάντηση δημιουργών στα όρια τέχνης, πολιτικής και ακτιβισμού.

Καλλιτεχνική Επιμέλεια: Κάτια Αρφαρά

Οργάνωση Παραγωγής: Δήμητρα Δερνίκου

Στο **Body Politics** περιλαμβάνονται οι παραστάσεις:

Be Careful

Mallika Taneja

26 & 27 Οκτωβρίου 2018 | Μικρή Σκηνή | 19:30

Πώς είναι να είσαι γυναίκα και να ζεις σε μια χώρα όπου, όση βία κι αν δέχεσαι από άνδρες, θεωρείσαι η μόνη ένοχη; Πώς είναι να νιώθεις ένοχη και μόνο για το γεγονός ότι είσαι γυναίκα; Σε ένα τέτοιο περιβάλλον, η αντίσταση είναι απαραίτητη και έντονη. Η Mallika Taneja μάχεται με πείσμα ενάντια σε αυτή την πραγματικότητα με την τέχνη της. Μπορεί ένα έργο τέχνης να προκαλέσει μια κοινωνική αλλαγή; Η Μαλίκια Τανίτζα βρίσκει το θάρρος να μιλήσει για όλα αυτά χρησιμοποιώντας το ύστατο καταφύγιό της, το ίδιο της το σώμα, σε μια λιτή και δυνατή περφόρμανς. Υιοθετεί την πρακτική των παραδοσιακών θιάσων της Ινδίας, όπου ο ηθοποιός, ταξιδεύοντας από χωριό σε χωριό, σπιθαμή προς σπιθαμή όλη τη χώρα, γινόταν ένα με τον ρόλο του. Έτσι και η Μαλίκια Τανίτζα, «ζει» με την περφόρμανς της εδώ και τουλάχιστον πέντε χρόνια, βρίσκοντας το θάρρος να αποκαλύπτει το σώμα της και, με το πείσμα αυτού που τον πνίγει το δίκιο, να το διεκδικεί με κάθε τίμημα.

Σύλληψη και ερμηνεία: Mallika Taneja

Η παράσταση δημιουργήθηκε αρχικά στο Tadpole Repertory, ως τμήμα της παράστασής τους, NDLS.

Macho Dancer

Eisa Jocson

26 & 27 Οκτωβρίου 2018 | Εκθεσιακός χώρος -1 | 20:30

Το macho dancing είναι ένα τοπικό φαινόμενο στις Φιλιππίνες: ένας χορός που στη βιομηχανία του θεάματος της ηδονής χορεύεται αποκλειστικά από άνδρες σε κλαμπ για γυναίκες ή ομοφυλόφιλους. Ένας χορός επίδειξης «ανδρισμού», που έχει τη δική του σωματική γλώσσα ερεθισμού των αισθήσεων, μέσα σε ένα πλαίσιο οικονομικής συναλλαγής. Η Άιζα Χόκσον αναλαμβάνει τον ανδρικό ρόλο του «μάτσο χορευτή» και εκτελεί με χειρουργική ψυχρότητα και αξιοθαύμαστη ακρίβεια το κινησιολογικό του λεξιλόγιο. Το παιχνίδι που παίζει με την ανδρόγυνη εικόνα της μετατοπίζει ελαφρώς όλους τους ρόλους, για να αναδιαμορφώσει τις σχέσεις που συνήθως διαμορφώνονται: ο μάτσο χορευτής μοιάζει να έχει εξουσία, αλλά μήπως τελικά το ηδονοβλεπτικό βλέμμα τον κάνει ευάλωτο και αδύναμο; Βάζοντας τον εαυτό της σε

αυτή τη θέση, η Άιζα Χόκσον δημιουργεί ένα ρήγμα στο δικό μας βλέμμα, ένα άνοιγμα για να τρυπώσουν ερωτήματα για την κατασκευή των ρόλων των φύλων, για το πώς αντιλαμβανόμαστε τα κλισέ του τι είναι «σέξυ», για την ηδονοβλεψία και για το σώμα-αντικείμενο.

Σύλληψη, Χορογραφία & Ερμηνεία: Eisa Jocson | Σχεδιασμός Φωτισμών: Jan Maertens
Σύνθεση Μουσικής: Lina Lapelyte | Εκγύμναση: Rasa Alksnyte | Δραματουργικός Σύμβουλος: Arco Renz
| Τεχνική Διεύθυνση: Yap Seok Hui
Τραγούδια: “Devil’s Dance” από τους Metallica, “Total Eclipse of the Heart” από την Bonnie Tyler,
“Pagbigyang Muli” από τον Erik Santos, “Careless Whisper” από τους Wham!

Συμπαγωγή: Workspacebrussels (Βρυξέλλες), Beursschouwburg
Residency and support: Workspacebrussels, Beursschouwburg, wpZimmer (Αμβέρσα)

Farci.e

Sorour Darabi

26 & 27 Οκτωβρίου 2018 | Μικρή Σκηνή | 22:00

Πώς θα ήταν να προερχόσουν από έναν ουδέτερο κόσμο και, τελείως ξαφνικά, τα πάντα να είχαν ένα φύλο; Τι καθορίζει το φύλο; Τι ρόλο παίζουν η γλώσσα και οι προκαθορισμένες αντιλήψεις στον τρόπο με τον οποίο αντιλαμβάνεται το φύλο μια κοινωνία; Μπορεί ένας ξένος να ενσωματωθεί; Μπορούμε άραγε να μιλήσουμε για όλα αυτά ή θα αναγκαστούμε να καταπιούμε τη γλώσσα μας; Στο *Farci.e* θα βρούμε μόνο ερωτήματα – καθόλου απαντήσεις... Ο/Η Σορούρ Νταραμπί θα επιχειρήσει να δώσει μια διάλεξη για το φύλο, όμως προτού καταφέρει να αρθρώσει τις λέξεις, θα αναγκαστεί να «καταπιεί» κυριολεκτικά τα λόγια του/της, ανατρέποντας τις εικόνες, παίζοντας με την αντίληψή μας και ερμηνεύοντας ανεπανάληπτα τον πολυδιάστατο εαυτό του/της. Το *Farci.e* βραβεύτηκε με το Jury Prize στο φεστιβάλ Zürcher Theater Spektakel το 2016.

Σύλληψη, Χορογραφία & Ερμηνεία: Sorour Darabi | Φωτισμοί: Yannick Fouassie | Χειριστής Φωτισμών: Jean-Marc Ségalen (εναλλακτικά) | Oeil Extérieur: Mathieu Bouvier | Διαχείριση: Charlotte Giteau | Περιοδεία: Sandrine Barrasso | Παραγωγή: Météores

Συμπαγωγή: Festival Montpellier Danse, ICI-CCN de Montpellier Occitanie Midi-Pyrénées, με την υποστήριξη του CND Pantin στο πλαίσιο μιας καλλιτεχνικής φιλοξενίας, του Honolulu-Nantes και του Théâtre de Vanves

Ιδιαίτερες ευχαριστίες: Loïc Touze, Raïssa Kim, Florence Diry, Pauline Brun, Jule Flierl, Clair.E Olivelli, Zar Amir Ebrahimi

And So You See...

Robyn Orlin

29 & 30 Οκτωβρίου 2018 | Μικρή Σκηνή | 19:30

Η Ρόμπιν Όρλιν βρίσκει πάντα έναν τρόπο να μιλήσει για όλα όσα αποσιωπώνται στη χώρα της. Κι αν κάποτε η χώρα της σιωπούσε για το apartheid, τώρα, που γιορτάζει 25 χρόνια δημοκρατίας, τι λέει για τον ρατσισμό και την ομοφοβία; Πώς διεκδικείται η ταυτότητα του φύλου εκεί; Και υπάρχει πραγματική ελευθερία; Στα κείμενά της, η ίδια υποστηρίζει πως όχι. Πρεσβεύει τη διεκδίκηση μιας πραγματικά αφρικανικής ταυτότητας, που να είναι ταυτόχρονα αρσενική και θηλυκή, χριστιανική και παγανιστική, τοπική και παγκόσμια, χωρίς το ένα να προδίδει το άλλο.

Ο Albert Silindokuhle Ibokwe Khoza, ο νεαρός περφόρμερ της, είναι όλα αυτά και ακόμα περισσότερα. Ένας απίστευτος περφόρμερ, που μεταμορφώνεται διαρκώς πέρα από κάθε όριο, γιατί είναι ήδη ταυτόχρονα τα πάντα: και άντρας και γυναίκα, και ομοφυλόφιλος, και χορευτής και ηθοποιός και τραγουδιστής, και χριστιανός και sangoma (παραδοσιακός θεραπευτής) και πολίτης του κόσμου. Αυτό το πλάσμα με το σώμα έξω από κάθε νόρμα, που ενσαρκώνει μια ασύλληπτη, διαφορετική Αφρική, ερμηνεύει το σόλο του για τα επτά θανάσιμα αμαρτήματα με την πλάτη γυρισμένη στο κοινό, κοιτώντας προς το τεράστιο είδωλό του που προβάλλεται στην οθόνη εμπρός του.

Κι αν κάθε παράσταση στήνει απέναντί μας έναν καθρέφτη για να κοιταχτούμε, αυτή εδώ το κάνει κυριολεκτικά, αφού η κάμερα που κινηματογραφεί ασταμάτητα τον Άλμπερτ Κόζα, προβάλλοντάς τον σε ένα διαρκές γκρο-πλαν, τραβάει και το κοινό, που συχνά βλέπει και το δικό του είδωλο στη μεγάλη οθόνη. Κι εκεί συναντά αυτό το τεράστιο σώμα, αυτό το τρομακτικό, υπέροχο, λυπημένο, χαρούμενο, βασανισμένο, καφκικό πλάσμα – μια βασίλισσα της Νουβίας, ένα παγόνι του Νείλου, έναν Αφρικανό πολεμιστή– για να αναμετρηθεί μαζί του. Άραγε, αυτό το σώμα θα βρει τον τρόπο να υπάρξει σε έναν κόσμο που αρνείται να το αποδεχτεί; Και μη σας ξεγελάσει η μουσική: το «Ρέκβιεμ» του Μότσαρτ δεν ήταν ποτέ τόσο χαρούμενο, τόσο χορευτικό, τόσο «αφρικανικό», όσο σε αυτή την παράσταση.

Μια πρόταση της Robyn Orlin | Χορευτής: Albert Silindokuhle Ibokwe Khoza | Κοστούμια: Marianne Fassler | Φωτισμοί: Laïs Foulc | Διεύθυνση σκηνής: Thabo Pule | Διαχείριση και παραγωγή: Damien Valette | Βοηθός και συντονίστρια: Margot Lahalle | Παραγωγή: City Theater & Dance Group, Damien Valette Prod.

Ευχαριστίες στον Philippe Lainé για τη χρήση των εικόνων και στην ομάδα του Léopard Frock
Συμπαραγωγή: City Theater & Dance Group (Παρίσι), Festival Montpellier Danse 2016 (Μονπελιέ), Festival d'Automne (Παρίσι), Kinneksbond – Centre Culturel Mamer (Λουξεμβούργο), Centre Dramatique National de Haute-Normandie (Πουέν), La Ferme du Buisson – Scène Nationale de Marne-la- Vallée (Νουαζιέλ)

Με την υποστήριξη: Arcadi Ile-de-France

Quartiers Libres

Nadia Beugré

29 & 30 Οκτωβρίου 2018 | Εκθεσιακός χώρος -1 | 20:30

Quartiers libres: ιδιωτισμός της γαλλικής γλώσσας που σημαίνει τον χώρο της ελευθερίας. Στόχος της περφόρμανς *Quartiers Libres* είναι η δημιουργία ενός χώρου ελευθερίας προκειμένου να ακουστεί μέσα σε αυτόν η κραυγή μιας Αφρικανής που νιώθει να την πνίγει το δίκιο. Καθώς η Αφρική πνίγεται από βουνά πλαστικών αποβλήτων, και γενικότερα από τα απόβλητα του Δυτικού κόσμου, ο τελευταίος βυθίζεται ολοένα και περισσότερο σε μια καθηλωτική απάθεια.

Αυτή την απάθεια προσπαθεί να ανατρέπει η συγκλονιστική Νάντια Μπεγκρέ, βάζοντας τον εαυτό της ανάμεσα στους θεατές, με το σώμα της να προσπαθεί να εκφράσει όλα αυτά τα ανείπωτα και σύνθετα συναισθήματα. Αναζητώντας την ελευθερία του λόγου της, παγιδεύεται διαρκώς, τη μια στο ατέλειωτο καλώδιο του μικροφώνου της, την άλλη σε ένα βουνό από πλαστικά μπουκάλια, μα πιο πολύ στον ίδιο της τον εαυτό: φιμωμένη και ζωσμένη με έναν όγκο μπουκαλιών, επιχειρεί να προσεγγίσει την ανθρωπότητα γύρω της.

Χορογραφία, Ερμηνεία & Εικαστική Δημιουργία: Nadia Beugré | Δραματουργία, Ηχητική Δημιουργία και Λειτουργία: Boris Hennion | Τεχνική Διεύθυνση: Christophe Fougou ή Anthony Merlaud | Κοστούμια: Nadia Beugré και Boris Hennion | Σχεδιασμός Φωτισμών & Σκηνής: Laurent Bourgeois και Erik Houllier | Ηχοτοπίο «συναγερμών»: Mathieu Grenier | Εκτελεστική Παραγωγή: Latitudes Prod (Λιλ)

Ιδιαίτερες ευχαριστίες: Centre Chorégraphique national de Montpellier, Agora-Montpellier Danse, CDCN – Κέντρο Χορογραφικής Ανάπτυξης στην Τουλούζ (Γαλλία)

To Rest on a Slope

Danya Hammoud

29 & 30 Οκτωβρίου 2018 | Μικρή Σκηνή | 22:00

Η Λιβανέζα χορογράφος Ντάνια Χαμούντ διερευνά στα έργα της το σώμα ως πεδίο εγγραφής της συλλογικής μνήμης, της αιώνιας αναζήτησης, της τραγικότητας και της ποίησης. Έχει καταφέρει να κάνει κάτι που λίγοι χορογράφοι πετυχαίνουν: να δίνει χώρο στον θεατή να σκεφτεί το σώμα, που τον συντροφεύει αδιάκοπα, αλλά συχνά το αγνοεί παντελώς. Τα έργα της αποτελούν το ένα συνέχεια του άλλου, τόσο στην έρευνα της κίνησης όσο και στις θεματικές της εμμονές. Μέσα από την υλική υπόσταση του σώματος, επιχειρεί να αφήσει να διαφανούν τα υπόλοιπα στοιχεία που συγκροτούν τον άνθρωπο.

Σε αυτή την περφόρμανς κάνει ορατές τις στάσεις στις οποίες το ανθρώπινο σώμα προσπαθεί να αναπαυθεί. Όμως, εκείνο βρίσκεται διαρκώς σε μια κατάσταση έντασης, που το αναγκάζει να σηκωθεί, να κινηθεί, να αντιπαρατεθεί. Αυτή η κατάσταση έντασης είναι που δίνει διάσταση στην κάθε λεπτομέρεια της κίνησης, δημιουργώντας ένα τοπίο μέσα στο οποίο ο χρόνος σταματά για να χωρέσει ο θεατής και η σκέψη του.

Χορογραφία: Danya Hammoud | Μουσική: Sharif Sehnaoui | Ερμηνεία: Danya Hammoud | Τεχνική Διεύθυνση: Nadim Deaibes | Κοστούμι: Raya Kazoun | Παραγωγή: AFAC (Arab Fund for Arts and Culture)

Με την υποστήριξη: L'échangeur - CDCN Hauts de France

Εικαστικά - Συνεργασίες

ANTI-θέσεις της Αθήνας

26 Οκτωβρίου έως 9 Δεκεμβρίου 2018

Οι άνθρωποι. Η Αθήνα. Το κέντρο της πόλης. Η τέχνη της αμφισβήτησης. Το DNA της Στέγης του Ιδρύματος Ωνάση αναλύεται στον ανθρωποκεντρικό χαρακτήρα της τέχνης, στη διαρκή αναζήτηση της αθηναϊκής πραγματικότητας και, μέσα σε αυτό το πλαίσιο, πραγματοποιείται φέτος η συνεργασία με την Μπιενάλε της Αθήνας. Η 6η Μπιενάλε της Αθήνας, με τίτλο ANTI, θα εγκαινιαστεί στις 26 Οκτωβρίου και θα διαρκέσει έως τις 9 Δεκεμβρίου. Η Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση υποστηρίζει την Μπιενάλε, παρακολουθώντας την πορεία της αντίθεσης: από την πολιτική μέχρι τη διαδικτυακή κουλτούρα, από τα βιντεοπαιχνίδια μέχρι το Netflix, από τον Žižek μέχρι τη Rihanna.

Στο πλαίσιο της Μπιενάλε της Αθήνας, θα παρουσιαστούν δύο έργα της Συλλογής του Ιδρύματος Ωνάση, το πρώτο VR φιλμ της Λουκίας Αλαβάνου, με τίτλο "New Horizons – Pilot" (2018), σε ανάθεση και παραγωγή του Onassis Culture, καθώς και το έργο "NIKE" (2018) του Theo Triantafyllidis.

Εικαστικά

SWEAT

Alice Potts

Νοέμβριος 2018 | Σε διάφορους χώρους της Στέγης

Ο ιδρώτας είναι μια έκκριση χημικών ουσιών που συνδέεται με τη θερμότητα, με το πάθος, είναι μια αντίδραση, μια θερμορύθμιση· ένα σωματικό υγρό, μέχρι τώρα ανεξέταστο από τα βλέμματα της Μόδας ή της Τέχνης. Η Άλις Ποτς έχει δημιουργήσει μια αισθητική εξερεύνηση που αγγίζει τη χημεία και την ομορφιά αυτής της εντροπίας. Η συλλογή κρυστάλλινων αξεσουάρ που δημιούργησε στο μεταπτυχιακό της στο Royal College of Art από ιδρώτα αθλητών και χορευτών θα παρουσιαστεί σε μια έκθεση, σε επιμέλεια του Σταύρου Καρέλη, σηματοδοτώντας την απαρχή της συνεργασίας της με το Ίδρυμα Ωνάση, ως Onassis Fellow.

«Κάποια μέρα θα είμαστε σε θέση να αναπτύξουμε τα δικά μας αξεσουάρ πάνω στο δέρμα μας». Αυτό υποστήριξε η Άλις Ποτς πρόσφατη απόφοιτος του Royal College of Art, όπου μαθήτευσε πλάι στη Zowie Broach, σε μια συζήτηση με τη Sarah Mower.

Στο επίκεντρο της δουλειάς της είναι η εξερεύνηση της σύγκλισης μεταξύ της Μόδας, της Επιστήμης και του ανθρώπινου σώματος. Μελετώντας την ποίηση των ανθρώπινων υγρών, τον ιδρώτα ως τέχνη, η Άλις Ποτς θα ξεκινήσει να διερευνά περαιτέρω την ανθρώπινη αθλητική ανατομία, τόσο εσωτερικά όσο και εξωτερικά, καθοδηγούμενη αβίαστα από την ιστορία της Αθήνας, τις καταβολές των Ολυμπιακών αγώνων, το σώμα γεμάτο αίμα, τα μαθηματικά του ιδρώτα, εκείνο το πάθος και την εξέταση των εξαιρετικών επιδόσεων της αθλητικής προσπάθειας σε μια πόλη του πλανήτη, όπου ξεκίνησαν όλα τα αθλητικά, κοινωνικά και πολιτιστικά επιτεύγματα.

Κατά τη διάρκεια της Μπιενάλε της Αθήνας, η Άλις Ποτς θα παρουσιάσει ένα έργο που αναδεικνύει το εναλλακτικό μέλλον του design και το οποίο θα αποτελέσει την αφετηρία διερεύνησης μιας βαθύτερης σύνδεσης της δουλειάς της με εναλλακτικές αναγνώσεις και ένα βιώσιμο σύνολο νέων τρόπων έκφρασης.

Ψηφιακά προγράμματα

Commons / Uncommons

Νοέμβριος 2018 – Ιούνιος 2019

Την περίοδο 2018-19, τα Ψηφιακά Προγράμματα του Ιδρύματος Ωνάση εξερευνούν το δίπολο Commons / Uncommons. Μέσα από μια σειρά ομιλιών, εργαστηρίων, περφόρμανς και ανατεθειμένων έργων, εξερευνούμε τη διαλεκτική σχέση μεταξύ μορφών διαμοιρασμού και οικειοποίησης, συνεισφοράς στα κοινά και άντλησης από αυτά, ανάπαυλας και υπερεκμετάλλευσης, πώλησης και προσφοράς.

Επιλέγουμε συνειδητά να ξεκινήσουμε αυτό το ταξίδι από τη θέση των κοινών και, κατόπιν, να εξερευνήσουμε τις μορφές που τα εργαλειτουργούν προκειμένου να τα εναντιώσουν και να τα εξουδετερώσουν, αντί να χρησιμοποιήσουμε την ιδιοκτησία ως κανονικότητα, από την οποία θα εξερευνήσουμε αποκλίσεις. Με αυτή τη θεώρηση, προτείνουμε μια ηθική στάση που δίνει έμφαση στον διαμοιρασμό ως τον κανόνα, και όχι ως μια αποκλίνουσα μορφή οργάνωσης. Συγχρόνως, όμως, στοχαζόμαστε πάνω στα ευρύτερα κοινωνικο-τεχνικά φαινόμενα που καθορίζουν τις σύγχρονες κοινωνίες της τεχνο-διακυβέρνησης.

Επιμέλεια: Πρόδρομος Τσιαβός, Ηρακλής Παπαθεοδώρου, Θοδωρής Χιώτης

Μουσική

Thinking Things

Γιώργος Απέργης

3 Νοεμβρίου 2018 | Κεντρική Σκηνή | 20:30

Συμπαραγωγή της Στέγης του Ιδρύματος Ωνάση

Καλώς ήλθατε στον κόσμο των σκεπτόμενων μηχανών. Η αλληλεπίδραση ανθρώπων και ρομπότ μέσα από μια ευφυή ματιά: τόλμη και βάθος, αλλά και ελαφρότητα παιδικού παιχνιδιού. Ένα ρομποτικό τοτέμ. Δύο φωνές. Μια χορεύτρια. Ένας δεξιότηχνης των κρουστών. Όλοι τους, σε μια τελετή ταφής και ανάστασης, συνθέτουν τη νέα δημιουργία "Thinking Things" του Γιώργου Απέργη, ενός ιδιοφυούς συνθέτη που εξακολουθεί να επανεφευρίσκει το μουσικό θέατρο με τον ολόδικό του τρόπο.

Κλείνοντας την παρουσίαση στη Στέγη της άτυπης τριλογίας του, που ξεκίνησε με το "Machinations" (2000) και συνεχίστηκε με το "Luna Park" (2011), περνώντας μέσα από το διαρκώς εξελισσόμενο "Tourbillons" που είδαμε πέρυσι, ο Γιώργος Απέργης δημιουργεί στο "Thinking Things" (2018) ένα ηχητικό σύμπαν τεχνητό, πλαστικό, εξερευνώντας την αλληλεπίδραση ανθρώπων και μηχανών. Από τους τελευταίους μεγάλους «Έλληνες του Παρισιού» (Καστοριάδης, Αξελός, Ξενάκης, Πετρόπουλος, Τάκης), ο Απέργης τοποθετεί επί σκηνής ένα τεράστιο ρομποτικό παζλ: ένα ρομπότ με μέλη ασύνδετα, διασκορπισμένα. Το ρομπότ όμως δεν έχει κατασκευαστεί με πρότυπο τον άνθρωπο. Στον σκηνικό κόσμο του Απέργη, οι άνθρωποι έχουν ρομποτικές πλευρές και τα ρομπότ ανθρώπινες.

Σκηνοθεσία & Σύνθεση Μουσικής: Γιώργος Απέργης | Βοηθός Σκηνοθέτη: Émilie Morin | Σχεδιασμός Μουσικής Υπολογιστών IRCAM: Olivier Pasquet

Με τους: Richard Dubelski, Donatienne Michel-Dansac, Lionel Peintre, Johanne Saunier

Μηχανικός ήχους: Sylvain Cadars (IRCAM) | Διεύθυνση Σκηνής: Cyril Claverie (IRCAM) |

Φωτισμοί: Hervé Frichet | Βίντεο, Προγραμματισμός Ρομπότ: Jérôme Tuncer, Yann Phillippe

Παραγωγή: IRCAM-Centre Pompidou (Παρίσι)

Συμπαραγωγή: Les Spectacles vivants-Centre Pompidou (Παρίσι), Südwestrundfunk (Στουτγάρδη), Στέγη Ιδρύματος Ωνάση, Ultima Oslo Contemporary Music Festival (Όσλο)

Με τη συνεργασία του metalu.net, chantier numérique de Métalu A Chahuter

Η παραγωγή των ρομποτικών εντυπώσεων έγινε στο πλαίσιο του προγράμματος In Moov, που δημιουργήθηκε και αναπτύχθηκε από τον Gaël Langevin

Με την υποστήριξη του Sacem

Θέατρο

The Factory

Omar Abusaada – Mohammad Al Attar
8 έως 11 Νοεμβρίου 2018 | Κεντρική Σκηνή | 20:30

Αν ο πόλεμος είναι ένα εργοστάσιο, τι παράγει; Αίμα; Καταστροφή; Ή μήπως πλούτο και εξουσία; Ο σκηνοθέτης Ομάρ Αμπουσαάντα και ο συγγραφέας Μοχάμαντ Αλ Άταρ αποκαλύπτουν την κρυμμένη διάσταση του πολέμου στη Συρία ερευνώντας μια πραγματική ιστορία: Το 2010, παραμονές της Αραβικής Άνοιξης, στα βόρεια σύνορα της χώρας εγκαινιάζεται ένα εργοστάσιο τσιμέντου, γαλλικών συμφερόντων, που αποτελούσε μια από τις μεγαλύτερες ξένες επενδύσεις στη χώρα.

Το ξέσπασμα της λαϊκής εξέγερσης κατά του καθεστώτος Άσαντ και η κορύφωσή της σε αιματηρή σύγκρουση θα ορίσει δραματικά το μέλλον της Συρίας· αλλά η επιχείρηση θα εξακολουθήσει να λειτουργεί με κάθε κόστος...

Οι δύο Σύριοι δημιουργοί –που συνεχίζουν να μεταφέρουν με ποιητικούς όρους την κατάσταση απόλυτης διάλυσης στην οποία έχει περιέλθει η Συρία– επανέρχονται στη Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση με μια αφήγηση από το επίκεντρο των συρράξεων.

Ηθοποιοί από τη Δαμασκό ανεβαίνουν στη σκηνή και αναμεταδίδουν το χρονικό του σκοτεινού επιχειρηματικού παιχνιδιού, με φόντο μια διαλυμένη χώρα.

Σκηνοθεσία: Omar Abusaada | Κείμενο: Mohammad Al Attar | Σχεδιασμός Σκηνικών & Κοστούμιων: Bissane Al Charif | Βίντεο: Rami Farah, Samer Ajouri | Φωτισμοί: Denise Potiatz | Βοηθός Σκηνοθέτη: Amer Okdeh | Σχεδιασμός Μασκών: Mohamad Omran

Με τους: Lina Murad, Ramzi Choukair, Saed Al Ghefari, Mustafa Kur και Saleh Katbeh (μουσικός)

Συμπαραγωγή: Ruhrtriennale με την Volksbühne Berlin

Ευχαριστίες: NGO Sherpa & Marie-Laure Guislain, ECCHR & Claire Tixeire, Jobran Khanji, Muhannad Al Ibrahim, Mohammed Al Hariri, Matthieu Fauroux και Aron Lund για την πολύτιμη βοήθειά τους, κατά τη διάρκεια της έρευνας για τη δημιουργία αυτής της παραγωγής.

Μουσική

Το Ελληνικό Σχέδιο

Κύκλος «Μετασχηματισμοί»

11 Νοεμβρίου 2018 | Μικρή Σκηνή | 21:00

Στον κύκλο «Μετασχηματισμοί» παρουσιάζονται κλασικά ή καινούρια έργα, που εξερευνούν νέες εμπειρίες ακρόασης με διάθεση παιχνιδιού, δοκιμής, πειράματος και πρόκλησης. Σκοπός είναι η αναθεώρηση παλιών και η δημιουργία νέων έργων και καλλιτεχνικών εμπειριών, που προκαλούν ενδιαφέρον, σκέψη και τέρψη. Φέτος, υποδεχόμαστε τον 4ο κύκλο συναυλιών των «Μετασχηματισμών».

Καλλιτεχνική επιμέλεια Κύκλου: Ραλλού Βογιατζή, Δημήτρης Παπαδημητρίου, Τάσος Ρωσόπουλος

Μουσική

Improv 1

RSLG Quartet, Glue & Ignaz Schick

16 Νοεμβρίου 2018 | Μικρή Σκηνή | 21:00

Μπορούν οι ηλεκτρονικοί ήχοι να ακούγονται συνάμα οργανικοί και ακουστικοί; Το Improv I παρουσιάζει μια από τις κυρίαρχες τάσεις στη σύγχρονη αυτοσχεδιαστική τζαζ, με δύο αντιπροσωπευτικά σχήματα του είδους, τα οποία πειραματίζονται με live electronics, samples, ηχητικά παιχνίδια και οτιδήποτε μπορεί να δημιουργήσει πρωτότυπα πολυσυλλεκτικά ηχοχρώματα. Με επίκεντρο την avant-jazz και τις εφαρμογές των νέων μέσων, το αθηναϊκό κουαρτέτο RSLG απογειώνει το κοινό σε στιγμές συναισθηματικής φόρτισης, οδηγώντας το σε μια απελευθερωτική διάσταση, σε μια αίσθηση ότι ο χρόνος διαστέλλεται. Στη συνέχεια, οι Glue μαζί με τον sound artist Ίγκνατς Σικ από το Βερολίνο εμπλουτίζουν τους μουσικούς τους αυτοσχεδιασμούς με «πειραγμένους» ηλεκτρονικούς ήχους. Η ανορθόδοξη προσέγγισή τους βασίζεται

στην ισότιμη συμμετοχή των οργάνων και αφήνει στον ακροατή μια συναρπαστική ηχητική παρακαταθήκη γεμάτη κρυφές εντάσεις και εκπλήξεις.

Glue & Ignaz Schick
Tom Arthurs: τρομπέτα
Miles Perkin: κοντραμπάσο
Γιώργος Δημητριάδης: ντραμς & μικρόφωνα
Ignaz Schick: πικάπ & electronics

RSLG Quartet
Βασίλης Ρούπας: πιάνο, ηχητικά εφέ
Γιάννης Λελούδης: τύμπανα
Στέλιος Γιαννουλάκης: ηλεκτρονικά
Παναγιώτης Ράπτης: σαξόφωνο

Χορός
Crowd
Gisèle Vienne
17 & 18 Νοεμβρίου 2018 | Κεντρική Σκηνή | 20:30

Ρέιβ, βία και ιεροτελεστία. Υπό τον ρυθμό της electronica που συντρόφεψε τη ζωή μας, η Gisèle Vienne μας προσκαλεί σε ένα ρέιβ πάρτι-έκπληξη.

Υπό τους ήχους ενός κανονικού ρέιβ πάρτι, τους οποίους έχει επιμεληθεί ο διάσημος Αμερικανός dj Peter Rehberg, παρακολουθούμε τα σώματα 15 νέων χορευτών να δημιουργούν μια ατέλειωτη σειρά από πίνακες σε πολύ αργή κίνηση. Έχοντας θητεύσει μεταξύ άλλων και στον κινηματογράφο, η Ζιζέλ Βιέν δημιουργεί μια εκπληκτικής ακρίβειας παρτιτούρα κινήσεων. Καθεμιά τους εκτελείται με βάση ένα κινηματογραφικό εφέ, όπως είναι η αργή κίνηση, το πάγωμα της εικόνας ή η διαρκής και «σπασμένη» επανάληψη ενός αρχείου .gif. Η ροή των κινήσεων διακόπτεται κάθε φορά, για να ακολουθήσει μια διαφορετική κατεύθυνση. Αυτά τα ανολοκλήρωτα ταμπλώ βιβάν αποκαλύπτουν, από τη μια, την εκστατική, σχεδόν θρησκευτική διάσταση της διασκέδασης και, από την άλλη, την πλήρως ασυνείδητη βία που ενυπάρχει σε αυτήν – μια βία απελευθερωτική και γονιμική, σαν σε αρχαία τελετουργία. Ανοίκειος αλλά και εκπληκτικά όμορφος, ο κόσμος του *Crowd* έλκει το βλέμμα σαν μαγνήτης.

Σύλληψη, Χορογραφία και Σκηνογραφία: Gisèle Vienne | Βοηθοί: Anja Röttgerkamp και Nuria Guiu Sagarra | Φωτισμοί: Patrick Riou | Δραματουργία: Gisèle Vienne και Denis Cooper | Μείξεις μουσικής και επιλογή σειράς των κομματιών: Peter Rehberg | Επίβλεψη διάχυσης του ήχου: Stephen O'Malley | Κοστούμια: Gisèle Vienne, σε συνεργασία με την Camille Queval και τους ερμηνευτές | Ηχοληψία: Adrien Michel | Τεχνική διεύθυνση: Richard Pierre | Διεύθυνση σκηνής: Antoine Hordé | Διεύθυνση φωτισμών: Arnaud Lavisser | Παραγωγή & κρατήσεις: Aima Office, Anne-Lise Gobin, Alix Sarrade & Camille Queval | Διαχείριση: Etienne Hunsinger | Εκτελεστική παραγωγή: DACM

Μουσικές επιλογές από τους: Underground Resistance, KTL, Vapour Space, DJ Rolando, Drexciya, The Martian, Choice, Jeff Mills, Peter Rehberg, Manuel Gottsching, Sun Electric και Global Communication

Ερμηνευτές: Philip Berlin, Marine Chesnais, Kerstin Daley-Baradel, Sylvain Decloitre, Sophie Demeyer, Vincent Dupuy, Massimo Fusco, Rémi Hollant, Oskar Landström, Theo Livesey, Louise Perming, Katia Petrowick, Jonathan Schatz, Henrietta Wallberg και Tyra Wigg

Ιδιαίτερες ευχαριστίες στις: Margret Sara Guojónsdóttir και Louise Bentkowski
Συμπαραγωγοί: Théâtre Nanterre-Amandiers, centre dramatique national (Ναντέρ), Maillon, Théâtre de Strasbourg – Scène européenne (Στρασβούργο), Wiener Festwochen (Βιέννη), Manège, scène nationale - reims (Ρενς), Théâtre national de Bretagne, υπό τη διεύθυνση του Arthur Nauzyciel (Ρεν, Βρετάνη), Centre Dramatique National Orléans/Loiret/Centre (Ορλεάνη), La Filature, Scène nationale - Mulhouse (Μυλούζ), BIT Teatergarasjen (Μπέργκεν)

Με την υποστήριξη: CCN2-Centre Chorégraphique national de Grenoble (Γκρενόμπλ), CND Centre national de la danse.

Η ομάδα της Gisèle Vienne υποστηρίζεται από το γαλλικό Υπουργείο Πολιτισμού και Επικοινωνίας - Περιφερειακή Διεύθυνση Πολιτιστικών Υποθέσεων της Μείζονος Ανατολής (Ministère de la culture et de la communication - DRAC Grand Est) την Περιφέρεια Μείζονος Ανατολής και τον Δήμο Στρασβούργου

Η ομάδα υποστηρίζεται από το Γαλλικό Ινστιτούτο για τις διεθνείς περιοδείες της

Η Gisèle Vienne είναι συνεργαζόμενη καλλιτέχνης στο Théâtre Nanterre-Amandiers, centre dramatique national και στο théâtre national de Bretagne, υπό τη διεύθυνση του Arthur Nauzyciel

Σινεμά

I'm Positive

21 & 22 Νοεμβρίου 2018 | Κεντρική Σκηνή & Μικρή Σκηνή

Η εμπειρία του HIV σε πρώτο πρόσωπο κυριαρχεί στη διήμερη διοργάνωση I'm Positive, που φέρει τη σφραγίδα του Συλλόγου Οροθετικών Ελλάδας «Θετική Φωνή». Λίγο πριν από την Παγκόσμια Ημέρα AIDS 2018, οροθετικά άτομα συστήνονται και μιλούν με τόλμη και ειλικρίνεια για τη ζωή τους, μέσα από προσωπικές αφηγήσεις, κινηματογραφικές προβολές και άλλες δράσεις με ιστορική και κοινωνική διάσταση, που ευελπιστούν να συγκινήσουν αλλά και να αφυπνίσουν το κοινό.

Παιδιά και έφηβοι θα έχουν την ευκαιρία να συνομιλήσουν με εκπροσώπους της κοινότητας των οροθετικών για θέματα σεξουαλικής υγείας, αλλά και για τις προκλήσεις και προκαταλήψεις με τις οποίες έρχονται αντιμέτωποι, με σκοπό την ταχύτερη κατάρριψη του στίγματος που συνοδεύει αυτές τις ομάδες.

Διοργάνωση: Σύλλογος Οροθετικών Ελλάδας «Θετική Φωνή»

Στέγη Ιδρύματος Ωνάση

Θέατρο κούκλας

Μικρός Οδηγός για υποψήφιους σκoiνοβάτες

Σκηνοθεσία: Στάθης Μαρκόπουλος (Κουκλοθέατρο Αγιούσαγια)

Νοέμβριος 2018 - Μάιος 2019 | Εκτός Στέγης

Μαριονέτες που κάνουν σάλτα στον αέρα κι αψηφούν τη βαρύτητα, έρχονται να σε βρουν και να σου πουν το μεγάλο μυστικό: «Τίποτα δε σε κρατάει στο έδαφος, χόρεψε, δεν θα πέσεις!» Είμαστε όλοι σκoiνοβάτες, άρα άξιοι να βρούμε την ελευθερία μας. Αυτό μοιάζει να μας λέει ο Ζαν Ζενέ στο περίφημο ποιητικό μανιφέστο *Ο Σκoiνοβάτης* (1955), στο οποίο βασίζεται η παράσταση του κουκλοθέατρου Αγιούσαγια. Κουκλοπαίκτες, μουσικοί και χορευτές δίνουν ζωή στις χειροποίητες μαριονέτες. Αντλώντας έμπνευση από τις οδηγίες προς τον σκoiνοβάτη Αμπνταλάχ, στον οποίο ο Ζενέ αφιερώνει το αλληγορικό αυτό έργο, μας καλούν να αναζητήσουμε τον μάστορα τεχνίτη – καλλιτέχνη μέσα μας και να ανταποκριθούμε στις προκλήσεις που μας θέτει για την τέχνη της ζωής μας.

Σκηνοθεσία-σκηνογραφία-κατασκευές: Στάθης Μαρκόπουλος (Κουκλοθέατρο Αγιούσαγια) | Δραματουργική επιμέλεια: Βίκυ Γεωργιάδου | Κινησιολογική επιμέλεια: Αντώνης Κουτρομπής (Ομάδα Πλεύσις) | Οργάνωση – Εκτέλεση Παραγωγής: Delta Pi

Ερμηνεύουν οι: Βασιλική Μαλτσάκη, Στάθης Μαρκόπουλος, Αννέτα Στεφανοπούλου, Μαρία Φουντούλη, κ.ά.

Παραγωγή: Στέγη Ιδρύματος Ωνάση

Η παράσταση είναι στηριγμένη στη μετάφραση του έργου «Ο Σκoiνοβάτης – Ο Θανατοποινίτης» του Ζαν Ζενέ από τον Χριστόφορο Λιοντάκη, των Εκδόσεων του Εικοστού Πρώτου, Αθήνα 2016.

Θέατρο

Bubble Jam

Daniel Wetzel (Rimini Protokoll)

24 Νοεμβρίου 2018 έως 21 Απριλίου 2019 | Εφηβική Σκηνή

«Ποιος βρίσκεται στην άλλη άκρη του Internet και τι διαδραματίζεται όταν επικοινωνούμε μαζί του online;»

Θέτοντας αυτήν την ερώτηση, ο Daniel Wetzel, ιδρυτικό μέλος της διεθνώς καταξιωμένης ομάδας Rimini

Protokoll, στήνει μια παράσταση για τους συνομηλίκους του YouTube, για εκείνους που χρησιμοποιούν το Messenger, το Viber και το WhatsApp, για την πρώτη γενιά ιθαγενών του διαδικτύου.

Όπως συμβαίνει συνήθως στο θέατρο, συναντιόμαστε όλοι στον ίδιο χώρο. Η σκηνή, όμως, εδώ έχει μετατραπεί σε κώδικα. Το “Bubble Jam”, διαδραστικό παιχνίδι και πείραμα με τον εαυτό μας, μας καλεί να λειτουργήσουμε ως μέλη ενός cloud που αναζητά τα όριά του. Πώς λαμβάνονται οι κοινές αποφάσεις; Τι συμβαίνει όταν οι αλγόριθμοι μπαίνουν στη μέση; Ποιοι ή τι, τέλος πάντως, είναι εκείνα στα οποία κάνουμε “like” και “follow”; Ποιοι, τελικά, είμαστε όλοι εμείς και τι ακριβώς κάνουμε εδώ πέρα; Η φετινή εφηβική παράσταση της Στέγης παίζεται online. 60 θεατές, 60 smartphones, ένα cloud, μια διαφορετική παράσταση-πείραμα κάθε φορά

Σύλληψη και Σκηνοθεσία: Daniel Wetzel | Συγγραφή: Daniel Wetzel, Γιώργος Παναγιωτάκης, Νικόλας Χανακούλας | Χώρος: Διδώ Γκόγκου | Φωτισμοί: Guy Στεφάνου | Σχεδιασμός και υλοποίηση του συστήματος λογισμικού, Γραφικά: Δημήτρης Τράκας (ViRA) | Σχεδιασμός και προγραμματισμός ήχου: Λάμπρος Πηγούνης | Επεξεργασία κειμένου: Ανδρέας Ανδρέου, Κωστής Κατιδάκης

Συμπαγωγή: Στέγη Ιδρύματος Ωνάση και Rimini Apparat

Στην παράσταση γίνεται χρήση τεχνολογίας που έχει αναπτυχθεί για το πρότζεκτ των Rimini Protokoll, “Dreaming Collectives. Tapping Sheep”, γραμμένο από τον Daniel Wetzel και την Ιωάννα Βαλσαμίδου.

Ψηφιακά προγράμματα

VR @ GR: Εικονική Πραγματικότητα – Έρευνα και εφαρμογές στην Ελλάδα σήμερα

24 & 25 Νοεμβρίου 2018 | Μικρή Σκηνή

Οι σημερινές τεχνολογίες Εικονικής Πραγματικότητας (Virtual Reality ή VR) είναι πλέον πιο ώριμες από ποτέ, ενώ ταυτόχρονα έχουν γίνει προσιτές στο ευρύ κοινό. Οι προοπτικές και η πρακτική της Εικονικής Πραγματικότητας έχουν αναζωπυρώσει το ενδιαφέρον ερευνητών και καλλιτεχνικών ομάδων, καθώς και επιχειρήσεων που συναγωνίζονται στην ανάπτυξη καινοτόμων εμπειριών, προϊόντων και υπηρεσιών.

Η συνάντηση “VR @ GR” αποτελεί την αφετηρία ενός διαλόγου ανάμεσα στις ομάδες που δραστηριοποιούνται στον χώρο της Εικονικής Πραγματικότητας στην Ελλάδα, μέσα από τη συγκέντρωση ερευνητικών, εφαρμοσμένων και καλλιτεχνικών έργων. Θα θέσει, επιπρόσθετα, τα θεμέλια δημιουργίας της ελληνικής κοινότητας για την Εικονική Πραγματικότητα (VR_GR Special Interest Group). Η κοινότητα αυτή θα λειτουργήσει σε συνεργασία και με την υποστήριξη της ελληνικής Ομάδας Ειδικού Ενδιαφέροντος της ACM (Association for Computing Machinery) για την Επικοινωνία Ανθρώπου – Υπολογιστή (Computer Human Interaction - SIGCHI).

Επιστημονική Επιτροπή: Γεώργιος Λέπουρας (Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου), Βασίλης Μπουρδάκης (Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας), Κατερίνα Μανιά (Πολυτεχνείο Κρήτης), Παναγιώτης Κυριακούλακος (Πανεπιστήμιο Αιγαίου), Δημήτρης Χαρίτος (Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών)

Οργανωτική Επιτροπή: Ιουλιανή Θεωνά (Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο), Δημήτρης Χαρίτος, Πέννυ Παπαγεωργοπούλου (Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών)

Θέατρο

Ithaca, our Odyssey 1

Christiane Jatahy

29 Νοεμβρίου έως 2 Δεκεμβρίου 2018 | Κεντρική Σκηνή | 20:30

Συμπαγωγή της Στέγης του Ιδρύματος Ωνάση

Ένα κύμα «σκάει» στα ρηχά της Στέγης. Η θάλασσα της Ιθάκης πλημμυρίζει την Κεντρική Σκηνή της Στέγης. Ο Οδυσσέας, η Πηνελόπη και η Καλυψώ επιπλέουν στα νερά της. Ένας αρχαίος μύθος ή μια είδηση για την προσφυγική κρίση; Η Βραζιλιάνη σκηνοθέτρια Κριστιάν Ζαταΐ τοποθετεί έναν μεγεθυντικό φακό μύθου πάνω στη σύγχρονη πραγματικότητα. Κατασκευάζει έναν παράλληλο με το δικό μας κόσμο – συγχρόνως, παρόν και παρελθόν– που αντανάκλα την οδύσσεια της επιστροφής στην πατρίδα.

Η Κριστιάν Ζαταΐ τοποθετεί τη δική της Ιθάκη σε δύο νησιά, την Ωγυγία της Καλυψούς και την Ιθάκη της Πηνελόπης, και στη θάλασσα ανάμεσά τους. Το νερό γίνεται μνημείο του ταξιδιού και η «Οδύσσεια» ένα

αιώνιο τραγούδι. Σαν Σειρήνα, η Ζαταΐ τραγουδά για την οδύνη της εξορίας, τον νόστο για την πατρική γη και την αγάπη που επιζεί σε καιρούς αναμονής.

Συνεργάτιδα του Odéon-Théâtre de l'Europe και της Comédie-Française, έχει κατακτήσει το κοινό της Γαλλίας με το πολυμεσικό θέατρό της. Η γλώσσα της, ένα σύμπλεγμα σκηνικής λειτουργίας, ψηφιακής και κινηματογραφικής απεικόνισης, τροφοδοτεί και το "Ithaca".

Εμπνευσμένο από το έργο του Ομήρου

Δραματουργία, Σκηνογραφία & Σκηνοθεσία: Christiane Jatahy | Καλλιτεχνική Συνεργασία, Φωτισμοί & Σκηνογραφία: Thomas Walgrave | Συνεργασία στη Σκηνογραφία: Marcelo Lipiani | Καλλιτεχνική Συνεργασία: Henrique Mariano | Σχεδιασμός Ήχου: Alex Fostier | Φωτογράφος: Paulo Camacho | Κοστούμια: Siegrid Petit-Imbert, Géraldine Ingreteau | Βίντεο: Julio Parente | Βοηθός Σκηνοθέτη & Μετάφραση: Marcus Borja

Παίζουν: Karim Bel Kacem, Julia Bernat, Cédric Eeckhout, Stella Rabello, Matthieu Sampeur, Isabel Teixeira

Κατασκευή σκηνικού: το εργαστήριο διακόσμησης του Odeon - Théâtre de l'Europe και η ομάδα του Odeon - Théâtre de l'Europe

Πρεμιέρα: Ateliers Berthier, Odéon-Théâtre de l'Europe, Μάρτιος 2018

Θερμές ευχαριστίες στους Kais Razouk, Godrat Arai και Nazeeh Alsahuyghy που μοιράστηκαν μαζί μας μέρη της δικής τους οδύσσειας.

Παραγωγή: Odéon-Théâtre de l'Europe (Παρίσι)

Συμπαραγωγή: Théâtre National Wallonie (Βρυξέλλες), São Luiz Teatro Municipal (Λισαβόνα), Στέγη Ιδρύματος Ωνάση, Comédie de Genève (Γενεύη), Ruhrtriennale (Γερμανία)

Με την υποστήριξη: Centquatre (Παρίσι)

Χορός - Εκπαίδευση

i-Dance#2 - Inclusive Dance Convention

2 Δεκεμβρίου 2018 | Μικρή Σκηνή | 21:00

Ο χορός δεν σταματά μπροστά στην αναπηρία. Στο πλαίσιο του ευρωπαϊκού προγράμματος iDance, η Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση οργανώνει για δεύτερη χρονιά ένα εξωστρεφές, διαδραστικό συνέδριο που καταρρίπτει στερεότυπα και προτείνει καινοτόμες πρακτικές για να απογειώσει, σωματικά και ψυχικά, χορευτές με και χωρίς αναπηρία.

Σε συνεργασία με τρεις ευρωπαϊκούς φορείς –το ολλανδικό Holland Dance Festival, το σουηδικό Skånes Dansteater και τη βρετανική Stopgap Dance Company– και παρουσία ειδικών από την Ελλάδα και το εξωτερικό, η φετινή διοργάνωση φιλοδοξεί να προωθήσει, τόσο στη θεωρία όσο και στην πράξη, προοδευτικές ιδέες για την εξέλιξη των δεξιοτήτων των ατόμων με αναπηρία και την πρόσβασή τους στην τέχνη του χορού και, κατ' επέκταση, στον πολιτισμό.

Στους εισηγητές περιλαμβάνονται καλλιτέχνες, ερευνητές, κοινωνικοί ακτιβιστές, φοιτητές και επαγγελματίες του πολιτιστικού χώρου, από την Ελλάδα και το εξωτερικό, ενώ το πρόγραμμα δίνει την ευκαιρία για εκμάθηση νέων τεχνικών και χορογραφιών συμπεριληπτικού χορού, υπό την καθοδήγηση σημαντικών δασκάλων και οργανώσεων.

Συντονισμός: Στέγη Ιδρύματος Ωνάση

Σε συνεργασία με: Holland Dance Festival (Ολλανδία), Skånes Dansteater (Σουηδία), Stopgap Dance Company (Ηνωμένο Βασίλειο)

Συντονισμός έργου: Ντόρα Βουγιούκα, Μυρτώ Λάβδα

Συγχρηματοδοτείται από το πρόγραμμα Erasmus+ της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Μουσική

Ambient Pressure

TETTTIE & Παναγιώτης Τομαράς

6 & 7 Δεκεμβρίου 2018 | Εκθεσιακός χώρος -1

Με αφορμή τα 30 χρόνια από τον θάνατο του Τζιατσίντο Σέλσι, το σύνολο TETTTIE ανεβάζει μια ambient παράσταση, κατά την οποία ο θεατής συμβιώνει με τη μουσική – ελεύθερος να βυθιστεί μέσα σε αυτήν ή απλώς να την παρακολουθήσει από απόσταση. Κάθε συνθέτης επιστρατεύει διαφορετικά εκφραστικά μέσα: ανεπαίσθητες αλλαγές με πύκνωση και αραίωση του μουσικού υλικού, έμφαση στο ηχόχρωμα ή σε μια συγκεκριμένη περιοχή ενός οργάνου.

Ο Παναγιώτης Τομαράς, εμπνεόμενος από τη μουσική –την ατμόσφαιρά της, τη μινιμαλιστική αισθητική της, την άλλοτε υπνωτική και άλλοτε διεγερτική της επίδραση–, επινοεί ένα παιχνίδι με τις βασικές ιδιότητες του φωτός. Με αντανakλάσεις και αλλαγές στην ένταση και το χρώμα, στήνει μικρές οπτικές «απάτες», δημιουργώντας ένα ιδιαίτερο περιβάλλον για κάθε έργο.

Έργα

Giacinto Scelsi: “Okanagon” και “Maknongan”

Brian Eno: “Ambient 4 – On Land” (3 μέρη)

Νίκος Ιωακείμ: “Væsanus!”

Peter Adriaansz: “Fraction”

Μιχάλης Παρασκάκης: «Σκοστόκ»

Ζήσης Σέγκλιας: “Let the Music Go Down”

Μουσικό Σύνολο TETTTIE Παναγιώτης Τομαράς: Σχεδιασμός Φωτισμών, Καλλιτεχνικό Βίντεο, Σκηνική επιμέλεια

TETTTIE

Ana Chifu: φλάουτο

Κώστας Τζέκος: κλαρινέτο

Ρέα Πικίου: φαγκότο

Guido de Flaviis: σαξόφωνο

Παναγιώτης Ζιάβρας: κρουστά

Σίσσυ Μακροπούλου: άρπα

Mislav Režić: ακουστική/ηλεκτρική κιθάρα

Κατερίνα Κωνσταντούρου: πιάνο

Σταμάτης Πασόπουλος: μπαγιάν

Χάρης Παζαρούλας: κοντραμπάσο

Νίκος Ιωακείμ: σύνθεση

Νίκος Γαλενιανός: σύνθεση

Μιχάλης Παρασκάκης: σύνθεση, φωνή

Διεύθυνση: Κωνσταντίνος Τερζάκης

Μουσική

Χριστουγεννιάτικα διηγήματα για αφηγητή και ορχηστρικό σύνολο

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ: Κύκλος «Δημιουργία Ρεπερτορίου»

8 & 9 Δεκεμβρίου 2018 | Κεντρική Σκηνή | 20:30

Στο πλαίσιο της δημιουργίας ρεπερτορίου, ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ αναθέτει κάθε καλλιτεχνική περίοδο τη σύνθεση νέων έργων για παιδιά και όλη την οικογένεια. Έτσι, έχουν δημιουργηθεί οι «Μύθοι του Αισώπου» του Δημήτρη Παπαδημητρίου και 8 παραμύθια για αφηγητή και ορχήστρα των συνθετών Αχιλλέα Γουάστωρ, Κωστή Κριτσωτάκη, Νεφέλης Λιούτα, Δήμητρας Τρυπάνη, Τάσου Ρωσόπουλου.

Φέτος, εμπνεόμαστε από το πνεύμα των Χριστουγέννων και δημιουργούμε δύο χριστουγεννιάτικα διηγήματα για αφηγητή και ορχηστρικό σύνολο.

Τα διηγήματα της Μαριτίβας Γραμματικάκη και της Κατερίνας Σχινά και ο ηχητικός κόσμος του Κωστή Κριτσωτάκη και του Τάσου Ρωσόπουλου μεταφέρουν το μήνυμα των Χριστουγέννων στο σήμερα. Έργα

με ιδιαίτερο συνδυασμό ηχοχρωμάτων, από πνευστά, κρουστά και πιάνο, θα ερμηνεύσει το Ventus Ensemble, ένα σύνολο νέων και δυναμικών μουσικών.

Καλλιτεχνική επιμέλεια Κύκλου: Ραλλού Βογιατζή, Δημήτρης Παπαδημητρίου, Κώστας Φασουλάς
Συνθέτες : Κωστής Κριτωτάκης, Τάσος Ρωσόπουλος
Συγγραφείς: Μαριτίβας Γραμματικάκη, Κατερίνα Σχινά
Ερμηνεύουν: Δύο αφηγητές και το Ventus Ensemble

Θέατρο

Ποιος φοβάται τη Βιρτζίνια Γουλφ; του Edward Albee

Σκηνοθεσία: Μαρία Πανουργιά

12 έως 23 Δεκεμβρίου 2018 | Μικρή Σκηνή | 21:00

Δύο ζευγάρια ξενυχτούν, καταναλώνοντας άφθονο αλκοόλ. Το πάρτι ξεκινά. Τα συναισθήματα καιροφυλακτούν, έτοιμα να πυρπολήσουν την ιερότητα του ζεύγους, την καρδιά του δυτικού πολιτισμού. Η γνώση χρησιμοποιείται ως όπλο εξουδετέρωσης του άλλου. Στη ζούγκλα του σαλονιού ο ένας στήνει παγίδες στον άλλο, περιμένοντας το θύμα του να πιαστεί.

Η Μαρία Πανουργιά σκηνοθετεί το θρυλικό αμερικανικό έργο χωρίς ψευδαισθήσεις, τοποθετώντας το σε ένα «ταριχευμένο» αστικό σαλόνι και αφήνει το ραδιόφωνο ανοιχτό. Δεν την ενδιαφέρει μόνο η νοσηρότητα των σχέσεων, αλλά συνολικά η εποχή του έργου, την οποία κλείνει εντός του, σαν χρονοκάψουλα, το «Ποιος φοβάται τη Βιρτζίνια Γουλφ;»Κι ενώ ο φόνος ενός παιδιού έρχεται στην επιφάνεια, η Μαρία Πανουργιά μας καλεί να δούμε το έργο με το οποίο ο Άλμπει τάραξε το κοινό των 60s σαν ένα «ζωντανό μουσείο» αλλοτινών συμπεριφορών.

Μετάφραση: Τζένη Μαστοράκη | Σκηνοθεσία: Μαρία Πανουργιά | Σύμβουλος Δραματουργίας: Τάσος Κουκουτάς | Σκηνογραφία: Πουλχερία Τζόβα | Κοστούμια: Ιωάννα Τσάμη | Σχεδιασμός Φωτισμών: Ελίζα Αλεξανδροπούλου | Επιμέλεια Κίνησης: Ζωή Χατζηαντωνίου | Μουσική και Ήχος: Blaine L. Reininger | Βοηθός Σκηνοθέτη: Ράνια Καπετανάκη | Βοηθός Ενδυματολόγου: Κέλλυ Παπαδοπούλου

Παίζουν: Κωνσταντίνος Αβαρικιώτης (George), Λένα Κιτσοπούλου (Martha), Γιάννης Παπαδόπουλος (Nick), Στέλλα Βογιατζάκη (Hunny)

Εκτέλεση παραγωγής: Ελένη Κοσσυφίδου / Blackbird production

Παραγωγή: Στέγη Ιδρύματος Ωνάση

Χορός

New Piece I - Since she

Δημήτρης Παπαϊωάννου

18 έως 21 Δεκεμβρίου 2018 | Κεντρική Σκηνή | 20:30

Συμπαραγωγή της Στέγης του Ιδρύματος Ωνάση

Ο κόσμος του Δημήτρη Παπαϊωάννου συναντά το σύμπαν της Pina Bausch. Εννέα χρόνια μετά την αιφνίδια απώλεια της Πίνα Μπάους, η καλλιτεχνική διευθύντρια του Χοροθεάτρου του Βούπερταλ τη σαιζόν 2017-2018, Adolphe Binder, προσκάλεσε για πρώτη φορά έναν χορογράφο εκτός του σχήματος να χορογραφήσει το θρυλικό ανσάμπλ: τον Δημήτρη Παπαϊωάννου. Είναι και για εκείνον, όμως, η πρώτη φορά που χορογραφεί εκτός της ομάδας του. Αποδεχόμενος τη μεγάλη πρόκληση, ο Παπαϊωάννου καταφέρνει στο Since she, με τις χαρακτηριστικές, μαγικές εικόνες του, να αποτίσει φόρο τιμής στη μεγάλη Πίνα και, ταυτόχρονα, να ξαναδώσει ζωή στην κληρονομιά που εκείνη άφησε στον χορό. Μια σειρά από εικόνες υπέροχης εικαστικής ομορφιάς αντλούν από τον κόσμο της Πίνα Μπάους την κομψότητα και τον απρόσμενο σουρεαλισμό τους. Χωρίς ούτε στιγμή να χάνει το βάθος της εικαστικής του παιδείας και τις ελληνικές αναφορές του, ο Δημήτρης Παπαϊωάννου καταφέρνει να στήσει επί σκηνής έναν καθρέφτη που αναδεικνύει όλες τις αποχρώσεις της ανθρώπινης ύπαρξης.

Σύλληψη, Εικονοποίηση & Σκηνοθεσία: Δημήτρης Παπαϊωάννου | Σχεδιασμός Σκηνικών: Τίνα Τζόκα | Κοστούμια: Θάνος Παπαστεργίου | Σχεδιασμός Φωτισμών: Fernando Jaco, Στέφανος Δρουσιώτης | Σχεδιασμός Ήχου: Θανάσης Δεληγιάννης | Ενορχήστρωση Μουσικής: Θανάσης Δεληγιάννης, Στέφανος

Δρουσιώτης | Καλλιτεχνικοί Σύμβουλοι: Τίνα Παπανικολάου, Στέφανος Δρουσιώτης | Διεύθυνση Προβών: Barbara Kaufmann
Γλύπτης: Νεκτάριος Διονυσάτος | Ενδυματολογική Συνεργασία: Rike Zöllner |
Καλλιτεχνική Φωτογράφιση: Julian Mommert

Με τους: Ruth Amarante, Michael Carter, Silvia Farias Heredia, Ditta Miranda Jasjfi, Scott Jennings, Milan Kampfer, Blanca Noguerol Ramírez, Breanna O'Mara, Franko Schmidt, Azusa Seyama, Ekaterina Shushakova, Julie Anne Stanzak, Oleg Stepanov, Julian Stierle, Michael Strecker, Tsai-Wei Tien, Ophelia Young

Μουσική: Χρήστος Κωνσταντίνου, Richard Wagner, Charles Ives, Johann Sebastian Bach, Aram Khachaturian, Gustav Mahler, Gija Kantscheli, Μαρίκα Παπαγκίκα, Wayne King, Λεό Ραπίτης, Μάνος Αχαλινωτόπουλος, Sergei Prokofiev, Giuseppe Verdi, Tom Waits

Παραγωγή: Tanztheater Wuppertal Pina Bausch
Συμπαραγωγή: Théâtre de la Ville - Paris / La Villette (Παρίσι), Sadler's Wells (Λονδίνο), Holland Festival (Άμστερνταμ), Στέγη Ιδρύματος Ωνάση
Με την υποστήριξη του Kunststiftung NRW

Θέατρο

Crash Park: Η ζωή ενός νησιού

Σκηνοθεσία: Philippe Quesne

28 έως 30 Δεκεμβρίου 2018 | Κεντρική Σκηνή | 20:30

Συμπαραγωγή της Στέγης του Ιδρύματος Ωνάση

Μια μυστηριώδης νήσος αναδύεται στην Κεντρική Σκηνή της Στέγης. Γύρω μας, ο ωκεανός. Τα πάντα εδώ είναι πιθανά. Μπορεί να συντριβούν αεροπλάνα, να αναδυθούν γοργόνες και τέρατα, να συγκροτηθούν καινούριες πολιτείες, να γεννηθούν νέοι μύθοι και θρύλοι.

Δύο χρόνια μετά τη *Μελαγχολία των δράκων*, με την οποία συστήθηκε στο ελληνικό κοινό, ο Φιλίπ Κεν επιστρέφει στη Στέγη με την πιο πρόσφατη παραγωγή του, όπου μπλέκει την ομηρική «Οδύσσεια» με το τηλεοπτικό «Lost», τον Ιούλιο Βερν με το μιούζικαλ και την εξορία με την ουτοπία.

Μανιωδής συλλέκτης εντόμων από τα παιδικά του χρόνια και με παρελθόν στις εικαστικές τέχνες και τη σκηνογραφία, ο Φιλίπ Κεν δημιουργεί πάντα θαυμαστά θεατρικά οικοσυστήματα. Όπως δηλώνει ο ίδιος: «Για τη σύλληψη μιας παράστασής μου, συχνά σκέφτομαι τοπία ή οποιονδήποτε μικρόκοσμο όπου μπορώ να εμβαπτίσω τους ηθοποιούς μου, ένα μέρος στο οποίο εκείνοι πρέπει, πάση θυσία, να καταστήσουν δυνατή τη ζωή». Με αυτήν τη λογική, στο *Crash Park* («Πάρκο συντριβής»), όλα συμβαίνουν από πέντε ηθοποιούς και τρεις μουσικούς, γύρω από την κομμένη ουρά ενός φλεγόμενου αεροπλάνου, καρφωμένου σε ένα ερημονήσι.

Σύλληψη, Σκηνοθεσία & Σκηνογραφία: Philippe Quesne | Βοηθός: François-Xavier Rouyer | Συνεργασία στη Δραματουργία: Camille Louis | Διεύθυνση Σκηνής: Marc Chevillon | Τεχνικός Σκηνής: Joachim Fosset | Διεύθυνση Ήχου: Samuel Gutman

| Φωτισμοί: Thomas Laigle, Michaël Nodin | Συνεργασία στα Κοστούμια: Corine Petitpierre | Κατασκευή Σκηνικών & Εξαρτημάτων: Ateliers Nanterre-Amandiers

Παραγωγή: Nanterre-Amandiers

Έργο για 7 περφόρμερ: Isabelle Angotti, Charles Dumay, Léo Gobin, Yulka Hokama
Sébastien Jacobs, Thomas Suire, Gaëtan Vourc'h

Με υποστήριξη από το Fondation d'entreprise Hermès programme «New Settings»

Συμπαραγωγή: Théâtre National de Bretagne (Ρεν), HAU (Βερολίνο), Munchner Kammerspiele (Μόναχο), Στέγη Ιδρύματος Ωνάση

Ψηφιακά προγράμματα

DIY μουσικά όργανα: Κατασκευάζω και χακάρω

11 έως 13 Ιανουαρίου 2019 | Εκθεσιακός χώρος -1

Ποια είναι η σχέση σου με τα DIY μουσικά όργανα, τους αισθητήρες και τους ελεγκτές τους; Αυτό είναι ένα εργαστήριο για μουσικούς και επίδοξους χάκερ, ανεξάρτητα από τις δεξιότητες, την κατάρτιση και τη σχέση τους με την τεχνολογία. Καλλιτέχνες, μουσικοί, τεχνικοί ήχου, σχεδιαστές και προγραμματιστές μοιράζονται την εμπειρία τους και συνεργάζονται για να δημιουργήσουν νέα μουσικά όργανα και ήχους. Οι συμμετέχοντες στο εργαστήριο θα έχουν την δυνατότητα να κατασκευάσουν αυτοσχέδια μουσικά όργανα, να αναπτύξουν νέες συνθέσεις και να εξερευνήσουν νέους τρόπους παραγωγής μουσικής. Τα αποτελέσματα θα παρουσιαστούν στο κοινό την τελευταία ημέρα του εργαστηρίου με μια περφόρμανς μουσικού αυτοσχεδιασμού.

Οργάνωση: Ντόρα Βουγιούκα, Ηρακλής Παπαθεοδώρου

Η δράση υλοποιείται με την υποστήριξη της Στέγης του Ιδρύματος Ωνάση, στο πλαίσιο του δικτύου Interfaces, που συγχρηματοδοτείται από το πρόγραμμα «Δημιουργική Ευρώπη» της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Θέατρο

Τρεις Αδερφές του Άντον Τσέχοφ

Σκηνοθεσία: Δημήτρης Ξανθόπουλος

16 έως 27 Ιανουαρίου 2019 | Κεντρική Σκηνή | 20:30

Καμιά Μόσχα δεν θα μας σώσει. Πώς πρέπει να ζούμε; Κανείς δεν ξέρει. Ο Τσέχοφ, γράφοντας τις *Τρεις Αδερφές* σαν μια κωμωδία για τις προσδοκίες, προτείνει κάτι αντιδραστικό: ας ζούμε χωρίς φαντασιώσεις, μόνο με δράση. 117 χρόνια αργότερα, υπάρχουν ακόμα λόγοι για να το θυμόμαστε.

Ξεχάστε τη Μόσχα και την προεπαναστατική Ρωσία. Ο Δημήτρης Ξανθόπουλος ανεβάζει τις *Τρεις Αδερφές* (1901) με την πίστη ότι όλοι οι τόποι και όλες οι εποχές βρίσκονται πάνω σε ένα ρήγμα, σε μια κατάσταση διαρκούς αναταραχής. Διατηρεί, ωστόσο, το στρατιωτικό περιβάλλον της επαρχιακής κωμόπολης στο οποίο έχουν εγκλωβιστεί οι τρεις κόρες και ο μοναχογιός ενός νεκρού πια στρατηγού. Όλοι τους έχουν τον διακαή πόθο να επιστρέψουν στην εξιδανικευμένη πόλη των παιδικών τους χρόνων. Αδυνατούν, όμως, να κάνουν κάτι για αυτό.

Όπως επισημαίνει ο σκηνοθέτης: «Βαλτώνουν σε μια κατάσταση αδράνειας, στη φαντασίωση κάποιας “ζωής” σε κάποια “Μόσχα”. Παγιδευμένοι στον εαυτό τους, χάνουν την επαφή με την πραγματικότητα. Έξω από τους τοίχους του σπιτιού τους, συντρίβονται. Αυτή η αναμέτρηση με το έξω γίνεται το κέντρο της παράστασης. Αυτή η αναμέτρηση είναι και η ιστορία του καθενός μας. Η αγωνία να βρούμε τη θέση μας σε έναν κόσμο στον οποίο ήρθαμε ξαφνικά, χωρίς λόγο και αιτία.»

Σκηνοθεσία: Δημήτρης Ξανθόπουλος | Σκηνικά & Κοστούμια: Ελένη Μανωλοπούλου | Φωτισμοί: Τάσος Παλαιορούτας | Μουσική: Αλέξης Καλοφωλιάς

Παίζουν: Άρης Αρμαγανίδης, Γιώργος Βαλαής, Μαντώ Γιαννίκου, Καλλιόπη Κανελλοπούλου Στάμου, Άρης Μπαλής, Αντώνης Μυριαγκός, Βασίλης Καραμπούλας, Αγγελική Παπαθεμελή, Θοδωρής Σκυφτούλης, Γιώργος Στάμου, Ρεβέκκα Τσιλιγκαρίδου, Γιώργος Φριντζήλας

Παραγωγή: Στέγη Ιδρύματος Ωνάση

Χορός

Erotikon

Κυριάκος Χατζηγιάννου

18 έως 20 Ιανουαρίου 2019 | Εκθεσιακός χώρος -1

Έρωτας σε ταραγμένους καιρούς. Με ποιον τρόπο μπορεί ο χορός να μιλήσει για τον έρωτα σήμερα; Δύσκολοι καιροί για έρωτες! Πόσο έχει αλλάξει η αντίληψή μας γύρω από τον έρωτα, την εποχή των

social media και των dating apps; Σε ποιον βαθμό έχουν αναθεωρηθεί οι ερωτικές και σεξουαλικές μας παραστάσεις μέσα από τα σύγχρονα περιβάλλοντα οπτικοποίησης και τις τεχνικές διαμεσολάβησης της ανθρωπίνης επικοινωνίας; Μπορούμε ακόμη να σκεφτούμε εναλλακτικές ή έχουμε απολύτως συμφιλιωθεί με τη μηντιακή, κορεσμένη εκδοχή του; Ο Κυριάκος Χατζηγιάννου θέτει γόνιμα και αναπάντητα ερωτήματα γύρω από τη διαχρονικότητα του ερωτικού φαινομένου.

Στο τρίτο μέρος της χορογραφικής σπουδής του, “Higher States”, οραματίζεται ένα σύγχρονο συμπόσιο με αφορμή τον έρωτα. Χρησιμοποιώντας μια σειρά αναλυτικών εργαλείων και τεχνικών, όπως το τραγούδι, τον φιλοσοφικό λόγο, την κίνηση αλλά και το πρωταρχικό της ίχνος, τη χειρονομία, επιχειρεί να συνθέσει ένα ερωτικό μετα-λεξιλόγιο, μια γλώσσα που να σωματοποιεί και να ενσωματώνει τις ανεξερεύνητες πτυχές στο πεδίο των καθημερινών ανθρωπίνων σχέσεων. Μια πολυμορφική επιθεώρηση, «ωδή» στον έρωτα ή σε ό,τι απέμεινε από αυτόν.

Συντελεστές: Lara-Joy Hamann, Jost von Harleßem, Bernhard Siebert, Urs August Steiner, Στέλιος Γεωργαλής, Μυρτώ Γράψα, Κατερίνα Δρακοπούλου, Νάνσυ Παπαθανασίου, Μαρία Σιδέρη, Νάνσυ Σταματοπούλου, Μαργαρίτα Τσώμου, Κυριάκος Χατζηγιάννου
Παραγωγή: Στέγη Ιδρύματος Ωνάση

Με τη συνεργασία του: Tanzhaus Zürich

Μουσική

Improv 2

Ζωή Ευσταθίου & Egil Kalman, Γιώργος Βαρουτάς, Νίκος Σιδηροκαστρίτης & Ko Ishikawa
19 Ιανουαρίου 2019 | Μικρή Σκηνή | 21:00

Δύο σχήματα με Έλληνες και ξένους μουσικούς σε μια μοναδική βραδιά. Ο Κω Ισικάουα, ο Γιώργος Βαρουτάς και ο Νίκος Σιδηροκαστρίτης μετά τον δίσκο “Chronostasis” (2017), συναντιούνται ξανά και αφηγούνται ηλεκτροακουστικές ιστορίες που κινούνται ανάμεσα στον αρχαίο και τον ψηφιακό χρόνο. Ήχοι αρχέγονοι όσο και ο κόσμος μας, όπως του ξύλου και των χορδών, συνδυάζονται με ηλεκτρονικούς. Τοπία της Ελλάδας και της Ιαπωνίας συγχωνεύονται. Νέες ηχητικές γεωγραφίες πλάθονται πάνω στη σκηνή, με μοναδικούς μάρτυρες εμάς.

Η συνάντηση της Ζωής Ευσταθίου και του Γιεγκίλ Κάλμαν γίνεται πάνω από τα πλήκτρα: προετοιμασμένο «πειραγμένο» πιάνο για την πρώτη και modular synthesizers για τον δεύτερο. Μαζί δημιουργούν ένα ηχητικό περιβάλλον όπου τα όρια μεταξύ ακουστικής και ηλεκτρονικής μουσικής χάνονται. Μέσα από την αλληλεπίδραση και τον αυτοσχεδιασμό, το ντούο λαξεύει νέα, μαγικά ηχητικά αντικείμενα. Θα παρουσιαστεί για πρώτη φορά στην Ελλάδα η νέα τους σύνθεση, με τίτλο «Αθρόα».

Ζωή Ευσταθίου: πιάνο, ηλεκτρονικά, σύνθεση

Egil Kalman: modular synthesizer

Ko Ishikawa: shō

Γιώργος Βαρουτάς: κιθάρα, electronics

Νίκος Σιδηροκαστρίτης: ντραμς, ξύλο ακακίας

Μουσική

Μια γέφυρα μουσικής πάνω από τη Συγγρού vol. 4

1η συναυλία: 23 Ιανουαρίου 2019

2η συναυλία: 31 Ιανουαρίου 2019

3η συναυλία: 6 Φεβρουαρίου 2019

Πάντειο Πανεπιστήμιο

Τι ενώνει τη Στέγη και το Πάντειο; Για τέταρτη συνεχή χρονιά, η «Γέφυρα μουσικής πάνω από τη Συγγρού» συνδέει τη Στέγη με το Πάντειο Πανεπιστήμιο, προτείνοντας νέους συνδυασμούς οργάνων, νέους συνθέτες και έργα σε πρώτες εκτελέσεις.

Υπεύθυνη project: Λορέντα Ράμου

Υπεύθυνος καθηγητής Παντείου: Γεώργιος Κλήμης

1η συναυλία: 23 Ιανουαρίου 2019

Στην πρώτη συναυλία, θα ακούσουμε μια ανάθεση της Στέγης για σόλο όμποε και ηλεκτρονικά στον Βάσο Νικολάου, μαζί με ένα αφιέρωμα στον σημαντικότερο ομπαϊστή της εποχής μας, τον Heinz Holliger, και το ντουέτο που σχημάτισε με την αρπίστρια σύζυγό του, Ursula Holliger.

Σπύρος Κοντός: όμποε, όμποε ντ' αμόρε

Γωγώ Ξαγαρά: άρπα

Με τη συμμετοχή φοιτητών του Παντείου (παίξιμο κρυστάλλινων ποτηριών)

Έργα

Luciano Berio: "Sequenza VI", για σόλο όμποε (1969), 8΄

Βάσος Νικολάου: Νέο έργο για όμποε και ηλεκτρονικά * (2018) 10΄

Mario Lavista: "Marsias", για όμποε και κρυστάλλινα ποτήρια ** (1982) 10΄

Elliot Carter: "Trilogy", για όμποε και άρπα (1992) 15΄

Heinz Holliger: "Bouquet de pensées" (επιλογές), για όμποε ή όμποε ντ' αμόρε και άρπα (1995-2010), 15΄

2η συναυλία: 31 Ιανουαρίου 2019

Η δεύτερη συναυλία περιλαμβάνει έργα για ακουστική, δεκάχορδη και ηλεκτρική κιθάρα, συνδυάζοντας όλες τις διαφορετικές ηχητικές εκδοχές του οργάνου. Τα έργα δύο νέων Ελληνίδων συνθετριών, της Φωτεινής Σαλμουκά και της Σοφίας Αβραμίδου, ακούγονται δίπλα σε έργα-σταθμούς των τελευταίων ετών.

Νίκος Ζάρκος: ακουστική και δεκάχορδη κιθάρα

Αρκάδιος Ρακόπουλος: βαρύτονος

Μαρίνος Τρανουδάκης: κρουστά

Πρόγραμμα 1ο μέρος

Φωτεινή Σαλμουκά: "Sillage – A fantasy for solo guitar", για κιθάρα (2014), 6΄

Maurice Ohana: "Cadran Lunaire" (επιλογές), για δεκάχορδη κιθάρα ** (1981-1982), 10΄

George Crumb: "The ghosts of Alhambra", για βαρύτονο, κιθάρα και κρουστά ** (2010), 20΄

Συντελεστές

Mislav Režić: ηλεκτρική κιθάρα

Πρόγραμμα 2ο μέρος

Σοφία Αβραμίδου: Νέο έργο για ηλεκτρική κιθάρα * (2018), 8΄ Fausto Romitelli: "Trash TV Trance", για ηλεκτρική κιθάρα (2002), 12΄ Steve Reich: "Electric Counterpoint" (1987), εκδοχή για ηλεκτρική κιθάρα και μαγνητοταινία, 15΄

3η συναυλία: 6 Φεβρουαρίου 2019

Στην τρίτη και τελευταία συναυλία, η ομάδα αυτοσχεδιασμού και πειραματικής μουσικής 6daEXIt θα παρουσιάσει έργα του 20ού και του 21ου αιώνα από 6 χώρες. Οι φοιτητές του Παντείου συνεργάζονται με τους 6daEXIt στην πρώτη –για τους περισσότερους– συναυλιακή τους εμπειρία.

6daEXIt Improvisation Ensemble: Οδυσσέας Γκάλλιος (laptop), Γιάννης Δημητρούδης (Korg Microsynth, κρουστά), Λίνα Κουκούλη (Korg portable synth, κρουστά, αντικείμενα), Φώτης Λαζίδης (ηλεκτρική κιθάρα, synth), Δάφνη Μαντούση (κρουστά), Αλέξης Πορφυριάδης (ηλεκτρικό πιάνο, μελόντικα, αντικείμενα, κρουστά), Χρυσή Παρπαρά (ακορντεόν), Αθηνά Σωτήρογλου (βιολοντσέλο, κρουστά, μελόντικα), Γιώργος Χωλόπουλος (laptop, κόρνο)

Συμμετέχει ομάδα φοιτητών του Παντείου

Pauline Oliveros (ΗΠΑ): Teach yourself to fly, από τη συλλογή Sonic Meditations (1971-1989)

Makoto Nomura (Ιαπωνία): "Shogi Composition" (1999)

Carl Bergstrom Nielsen (Δανία): “Alchemy” *** (2016)
Liliana Rodríguez Alvarado (Μεξικό): “Círculos” *** (2017)
Ian Mikyska (Τσεχία/Ηνωμένο Βασίλειο): «Με/εναντίον – With/against» (2016)
Αλέξης Πορφυριάδης (Ελλάδα): “Between the We and the I” *** (2018)

* ανάθεση της Στέγης

** πρώτη πανελλήνια εκτέλεση

*** έργα γραμμένα για το δdaEXit Improvisation Ensemble σε πρώτη εκτέλεση

Μουσική – Οπτικοακουστική εγκατάσταση

data.flux [12XGA version]

Ryoji Ikeda

28 Ιανουαρίου έως 17 Φεβρουαρίου 2019 | Εκθεσιακός χώρος -1

Διεθνώς καταξιωμένος για τις digital art οπτικοακουστικές του εγκαταστάσεις, ο Γιόζι Ικέντα ξέρει να ηλεκτρίζει τις ανθρώπινες αισθήσεις. Μέσα σε ένα σιωπηλό και σκοτεινό περιβάλλον, το φως και ο ήχος εμφανίζονται ακαριαία και δονούν το σώμα με νέα δεδομένα ανά δευτερόλεπτο: γεωγραφικές συντεταγμένες του ηλιακού συστήματος, χωροχρονικές ακολουθίες, στοιχεία γενετικού κώδικα, κυτταρικές πληροφορίες, ψηφία, γραμμές, γράμματα. Με ακρίβεια μετρονόμου, δώδεκα παράλληλοι βιντεοπροβολείς συγχρονίζονται με μια μινιμαλιστική ηλεκτρονική σύνθεση και μετατρέπουν ψηφία και δεδομένα στην απόλυτη αισθητηριακή εμπειρία για τον επισκέπτη. Από τα μικρά μοτίβα που υπάρχουν γύρω μας μέχρι την κωδικοποιημένη γνώση όλου του κόσμου, το “data flux{12 XGA version}”, η τελευταία multimedia προσθήκη στο εν εξελίξει πρότζεκτ “datamatics” του Ικέντα, χρησιμοποιεί τη γλώσσα και την αισθητική των μαθηματικών για να συνθέσει αμέτρητα εναλλασσόμενα frames και να θέσει βιωματικά ερωτήματα στο ευρύ κοινό γύρω από την ύπαρξη και την υπερβατική ταυτότητα.

Σύλληψη, Σύνθεση: Ryoji Ikeda | Γραφικά Υπολογιστών, Προγραμματισμός: Norimichi Hirakawa, Tomonaga Tokuyama | Υλικά: Προβολείς DLP, υπολογιστές, ηχεία | Διαστάσεις: μεταβλητές
Με την ευγενική παραχώρηση: 2017 Parallax

Ψηφιακά προγράμματα

Crafting the Future

1 & 2 Φεβρουαρίου 2019 | Μικρή Σκηνή & Εκτός Στέγης

Αναζητώντας νέες αξίες για το μέλλον της μόδας και του design. Το “Crafting the Future” θα παρουσιάσει ομιλητές από όλο τον κόσμο, θα ακούσει τις γνώμες ειδικών σε διάφορα πάνελ, θα θέσει τις σωστές ερωτήσεις και θα προωθήσει τις δυνατές λύσεις, προσφέροντας συγχρόνως την ευκαιρία σε όλους –από νεαρούς επαγγελματίες έως αρχαίους– να εξερευνήσουν την κατασκευή, τη μεταποίηση και την τέχνη της μέριμνας για τα ρούχα μας.

Ας εξερευνήσουμε τη βιωσιμότητα στη μόδα, την καινοτομία και τα βιώσιμα υλικά μέσα από ένα πρίσμα κριτικής σκέψης, τον ρόλο της τεχνολογίας για μια διάφανη αλυσίδα εφοδιασμού, προτάσεις σχεδιαστών για τις περιβαλλοντικές προκλήσεις και τον ρόλο της χειροτεχνίας σε αυτό το πολύπλοκο πανόραμα.

Επιμέλεια: Μαρία Παπαϊωάννου, British Council

Πρόδρομος Τσιαβός, Στέγη Ιδρύματος Ωνάση

Orsola de Castro, Fashion Revolution

Χορός

A Quiet Evening of Dance

William Forsythe

2 έως 6 Φεβρουαρίου 2019 | Κεντρική Σκηνή | 20:30

Συμπαραγωγή της Στέγης του Ιδρύματος Ωνάση

Ο χορός ως εμπειρία. Αναμφισβήτητα, αν υπάρχει ένας άνθρωπος που «ηλέκτρισε» το μπαλέτο, που του έδωσε νέα πνοή και το έκανε μια δυναμική τέχνη έτοιμη να εκτοξευτεί στον 21ο αιώνα, αυτός είναι ο Ουίλλιαμ Φόρσαϊθ. Ο Αμερικανός χορογράφος δημιουργεί κόσμους ολόκληρους με μοναδικά μέσα το ανθρώπινο σώμα, τον χώρο και τον χρόνο, μεταβάλλοντας τον χορό σε μια πρωτόγνωρη εμπειρία, τόσο για τους χορευτές όσο και για το κοινό του. Αυτό ισχύει και για τα τέσσερα έργα που συνθέτουν το πρόγραμμα της βραδιάς – δύο αναβιώσεις παλαιότερων έργων και δύο νέες δημιουργίες. Χορευτές που έχουν συνεργαστεί μαζί του για πολλά χρόνια αφηγούνται με τα σώματά τους ιστορίες βαθιάς επικοινωνίας, με μοναδικό ήχο την αναπνοή τους. Χιούμορ, ευαισθησία, πρόκληση, απόκριση. Οδηγός τους ο ρυθμός και ο απίστευτος συντονισμός τους. Σαν τους δείκτες ενός αόρατου ρολογιού, καταγράφουν τον χρόνο, τον κάνουν ορατό, τον επιμηκύνουν και τον συρρικνώνουν, αλλάζοντας τον χώρο και, εντέλει, ανοίγοντας τη μουσική δίοδο της δικής μας επικοινωνίας μαζί του. Η παράσταση απέσπασε το Βραβείο για Μπαλέτο του 2018 FEDORA - VAN CLEEF & ARPELS

Χορογραφία: William Forsythe | για το “Trio Second Edition” Χορογραφία: William Forsythe, σε καλλιτεχνική συνεργασία με τους Jill Johnson, Brit Rodemund και Christopher Roman | Φωτισμοί: Tanja Rühl | Κοστούμια: Dorothee Merg | Τεχνικοί Διεύθυνση Παραγωγής Περιοδείας: Philip Connolly | Ηλεκτρολόγος Παραγωγής: Will Frost | Υπεύθυνος Ήχου: Simon Lambert | Συντονισμός Παραγωγής Περιοδείας: Philip Connolly

Οι χορευτές είναι: Brigel Gjoka, Jill Johnson, Christopher Roman, Parvaneh Scharafali, Riley Watts, Rauf ‘RubberLegz’ Yasit, Ander Zabala | Αντικαταστάτες χορευτές: Cyril Baldy, Brit Rodemund

Μια παραγωγή του Sadler’s Wells του Λονδίνου.

Σε συμπαραγωγή με τα: Théâtre de la Ville-Paris, le Théâtre du Châtelet και Festival d’Automne (Παρίσι), Festival Montpellier Danse 2019 (Μονπελιέ), Les Théâtres de la Ville de Luxembourg (Λουξεμβούργο), The Shed (Νέα Υόρκη), Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση (Αθήνα), deSingel international arts campus (Αμβέρσα).

Πρώτη παρουσίαση στο Sadler’s Wells του Λονδίνου στις 4 Οκτωβρίου 2018.

Λέξεις & Σκέψεις

Blockchain

8 έως 10, 16 & 17 Φεβρουαρίου 2019 | Εντός & Εκτός Στέγης

Η τεχνολογία blockchain βρίσκεται πίσω από το ψηφιακό νόμισμα Bitcoin που δημιουργήθηκε το 2008. Θα μπορούσαμε να την περιγράψουμε ως ένα κρυπτογραφημένο ψηφιακό λογιστικό φύλλο που μοιράζεται μεταξύ των χρηστών του, καταγράφοντας οικονομικά στοιχεία και συναλλαγές, συμβόλαια και αμοιβαίες συμφωνίες χωρίς τη μεσολάβηση ενός κεντρικού διαχειριστή, όπως είναι οι τράπεζες.

Το φεστιβάλ αυτό προσκαλεί διανοητές, καλλιτέχνες και χάκερ σε μια συζήτηση για τη διαλεκτική της αντίστασης και της αφομοίωσης που χαρακτηρίζει την τεχνολογία blockchain. Πρόκειται για ένα συναρπαστικό αντικείμενο μελέτης που μας βοηθάει να κατανοήσουμε και να οραματιστούμε τη θέση μας μέσα στην ψηφιακά δικτυωμένη κοινωνία μας. Αν και το blockchain έχει κατά κύριο λόγο υιοθετηθεί από επενδυτές και επιχειρηματίες, χρησιμοποιείται εκτενώς και από κοινότητες που διερευνούν ριζοσπαστικές και εναλλακτικές χρήσεις του στις τέχνες, τη μουσική, τα μέσα και τα συστήματα διακυβέρνησης. Η νέα αυτή τεχνολογία εγείρει πολιτικά και ηθικά ερωτήματα, καθώς από τη μία επιτυγχάνει κοινωνική αμοιβαιότητα και απελευθερώνει από διαμεσολαβητές, ενώ από την άλλη αποτελεί επενδυτική ευκαιρία για μια νέα ελίτ, αυτήν της ψηφιακής οικονομίας.

Επιμέλεια: Voltnoi Brege, Quetempo

Μουσική

«Συμφωνικές Μινιατούρες» του Δημήτρη Παπαδημητρίου

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ: Κύκλος «Δημιουργία Ρεπερτορίου» 15 & 16 Φεβρουαρίου 2019 | Κεντρική Σκηνή | 20:30

Πρωθώντας τη διεύρυνση του ελληνικού ρεπερτορίου, ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ αναθέτει τη δημιουργία νέων συμφωνικών έργων. Στο πλαίσιο αυτό, ο Δημήτρης Παπαδημητρίου συνέθεσε και παρουσίασε έργα που αποκαλύπτουν ένα ευρύ φάσμα δημιουργικής αναζήτησης: «Μύθοι του Αισώπου», «Μέρες Επιταφίου», «Το Χρονικό ενός Πρώιμου Φθινοπώρου», «Σατυρικόν», «Ερωτικός λόγος» και τα «Συμφωνικά Ζωγραφικά Soundtracks», έργα διαφορετικής φόρμας και περιεχομένου για μεγάλο ορχηστρικό σύνολο.

Σε αυτές τις δύο συναυλίες, ο συνθέτης θα παρουσιάσει, και πάλι σε πρώτη εκτέλεση, ένα νέο συμφωνικό έργο σε σπονδυλωτή μορφή από ανεξάρτητα μέρη, με γενικό τίτλο «Συμφωνικές Μινιατούρες».

Καλλιτεχνική επιμέλεια: Δημήτρης Παπαδημητρίου, Ραλλού Βογιατζή

Συνθέτης: Δημήτρης Παπαδημητρίου

Ερμηνεύει: Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της ΕΡΤ

Μουσική

eror (The Pianist)

Georgia Spiropoulos

22 & 23 Φεβρουαρίου 2019 | Κεντρική Σκηνή | 20:30

Το EROR είναι εμπνευσμένο από τη λέξη λάθος, γραμμένη στους τοίχους της Αθήνας. Σε μια άδεια από κατοίκους πόλη, ο μοναδικός επιζών είναι ένας πιανίστας, που επαναλαμβάνει επίμονα αυτή την χαρακτηριστική λέξη. Παρότι το λάθος βρίσκεται μόνο στους τοίχους της Αθήνας, το έργο αφορά οποιαδήποτε πόλη και τα διάφορα «λάθη» του σύγχρονου πολιτισμού: λανθασμένη σύλληψη και ατυχήματα συστημάτων πληροφορικής, τρόμος και καταστάσεις έκτακτης ανάγκης, παραγωγή και συσσώρευση απορριμμάτων, όπως προϊόντα, εικόνες, πληροφορίες...

Το έργο εκφράζει την πολιτική, γεωγραφική και κοινωνική αστάθεια μέσα από την ψηφιακή αστάθεια, εισάγοντας το τυχαίο και το αλγοριθμικό σφάλμα στο μουσικό υλικό και τον ήχο. Οι χειρονομίες του πιανίστα, οι αναφορές σε άλλες μουσικές και οι ηχογραφήσεις ήχων της πόλης είναι επεξεργασμένες μέσα από ένα σύνθετο σύστημα μουσικής τεχνολογίας. Μια ηχο-γεωγραφία του λάθους μιας άδειας από κατοίκους πόλης.

Σύλληψη, Μουσική Σύνθεση, Σκηνοθεσία: Γεωργία Σπυροπούλου | Video Animation: bestbefore - Ανδρέας Καραουλάνης | Σχεδιασμός Μουσικής Υπολογιστών: IRCAM-Benjamin Lévy | Εικαστικά Σχέδια: Woozy - Βαγγέλης Χούρσογλου | Σχεδιασμός Φωτισμός: Arnaud Jung

Πιάνο - Σολίστ: Alvis Sinivia

Βοηθός σκηνοθέτη, σκηνογραφία, κοστούμια: Sylvie Martin-Hyszka | Μηχανικός ήχος IRCAM: Sylvie Cadars | Βίντεο "Images d'une oeuvre": IRCAM-Sabine Massenet | Υπεύθυνη παραγωγής για τη Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση: Ρένα Ανδρεαδάκη | Υπεύθυνη παραγωγής για το IRCAM: Aurella Ongena | Ανάθεση και Παραγωγή: Στέγη Ιδρύματος Ωνάση | Συμπαραγωγή: IRCAM – Centre Pompidou
Η Γεωργία Σπυροπούλου έχει ωφεληθεί από την υποστήριξη του Abbaye Royal de Fontevraud
Το έργο παρουσιάζεται σε πρώτη παγκόσμια εκτέλεση

Λέξεις & Σκέψεις

The People: Public Art and Talks

Άνοιξη 2019 | Κεντρική Σκηνή

Η Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση ξεκινά έναν κύκλο συζητήσεων και εκδηλώσεων δημόσιας τέχνης, με τίτλο "The People: Public Art and Talks", που θα παρουσιάζεται δύο φορές τον χρόνο σε διάφορες πόλεις.

Ο κύκλος εκδηλώσεων "The People" θα εστιάζει σε τρέχουσες ανησυχίες αναφορικά με την αστική ανάπτυξη, τον πολιτισμό, την ψηφιακή εποχή και το χειροποίητο. Λαμβάνοντας χώρα σε ένα ευρύ φάσμα πόλεων, εντός της Αθήνας και γύρω από αυτήν, ο κύκλος εκδηλώσεων "The People" πλαισιώνεται από κορυφαίους φωνές και δημιουργικούς συνεργάτες για να εμβαθύνει σε μια μη-ιεραρχική, ρευστή ανταλλαγή με στόχο το βέλτιστο αποτέλεσμα.

Επιμέλεια: Mari Spirito, Συνεργάτις Επιμελήτρια Εικαστικών Τεχνών της Στέγης του Ιδρύματος Ωνάση

Χορός

Φεστιβάλ Νέων Χορογράφων

1 & 2 Μαρτίου 2019 | Κεντρική Σκηνή, Μικρή Σκηνή, Εκθεσιακός χώρος -1

Με την πρόκληση να ανανεώνεται κάθε φορά, ανεβάζοντας τον πήχη όλο και πιο ψηλά, η Στέγη υποδέχεται για 6η συνεχόμενη χρονιά το Φεστιβάλ Νέων Χορογράφων. Πρόκειται για ένα φεστιβάλ-εκκολαπτήριο νέων δημιουργών και καλλιτεχνικών προτάσεων, που δοκιμάζονται στη σκηνή, αλλά συγχρόνως δοκιμάζουν και τη δική μας εμπειρία γύρω από το φαινόμενο του χορού στην Ελλάδα. Βεβαίως, οι αναζητήσεις εντός και εκτός σκηνής –με τη Στέγη σταθερά να προτείνει χώρους που επαναπροσδιορίζουν τη θέαση της χορογραφίας και τη σχέση με τους θεατές– συνιστούν ακόμα μία κατεύθυνση που υιοθετήθηκε πρόσφατα από τον θεσμό και αγκαλιάστηκε από το κοινό.

Στη μέχρι τώρα ενδιαφέρουσα και πλούσια συγκομιδή, το Φεστιβάλ Νέων Χορογράφων έχει καταφέρει να αναδείξει δημιουργούς στις πρώτες τους σκηνικές απόπειρες, αλλά και να καθιερώσει σύγχρονες τάσεις που συμπληρώνουν ή αναθεωρούν την υπάρχουσα αντίληψη για τον χορό. Η παρουσίαση του προγράμματος κάθε χρόνο και οι προσδοκίες που γεννιούνται, επιβεβαιώνουν την επιλογή της Στέγης να υποστηρίξει το νέο και να επενδύει στο μέλλον.

Καλλιτεχνική Διεύθυνση: Κάτια Αρφαρά

Οργάνωση Παραγωγής: Δήμητρα Δερνίκου

Μουσική

Αφιέρωμα στον Olivier Messiaen

4 έως 7 Μαρτίου 2019 | Ωδείο Αθηνών

Το 2018, συμπληρώθηκαν 110 χρόνια από τη γέννηση του μεγάλου θεωρητικού, οργανίστα, συνθέτη και καθηγητή σύνθεσης Ολιβιέ Μεσσιάν, του οποίου το έργο κατέχει κομβική θέση στη μουσική του 20ού αιώνα. Το Ωδείο Αθηνών, επιθυμώντας να ενισχύσει την επαφή των σπουδαστών του με το μοντέρνο και σύγχρονο ρεπερτόριο, συνεργάζεται με τη Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση για ένα σημαντικό αφιέρωμα στον Μεσσιάν.

Το πρωτοποριακό έργο του και η εμπνευσμένη διδασκαλία του θα παρουσιαστούν με τη συνδρομή του πιανίστα Florent Boffard, μαθητή της Yvonne Loriod, συζύγου του Μεσσιάν και ιδανικής ερμηνεύτριας των έργων του, καθώς και του συνθέτη Alain Louvier που μαθήτευσε στην τάξη του Μεσσιάν, από την οποία πέρασαν μερικοί από τους σημαντικότερους συνθέτες του 20ού αιώνα.

Όλες οι εκδηλώσεις θα πραγματοποιηθούν στο Ωδείο Αθηνών.

Το αναλυτικό πρόγραμμα θα ανακοινωθεί σύντομα. Με την υποστήριξη του Γαλλικού Ινστιτούτου Ελλάδος και σε συνεργασία με το Conservatoire national supérieur de musique et de danse de Paris.

Θέατρο

Η Δίκη

Kristian Lupa

6 έως 10 Μαρτίου 2019 | Κεντρική Σκηνή | 20:30

Συμπαραγωγή της Στέγης του Ιδρύματος Ωνάση

Ηθοποιοί απολούνται, σκηνοθέτες αποχωρούν, πολυαναμενόμενες παραστάσεις λογοκρίνονται, το θέατρο παρακμάζει. Μια υπερσυντηρητική κυβέρνηση απομακρύνει τον καλλιτεχνικό διευθυντή ενός ιστορικού θεάτρου και στη θέση του επιβάλλει έναν άλλον, της αρεσκείας της.

Οποιαδήποτε ομοιότητα με πρόσωπα και καταστάσεις δεν είναι συμπτωματική. Η «Δίκη» του Κάφκα διαδραματίζεται με ανατριχιαστικό τρόπο στη σημερινή Πολωνία. Και ο Κρίστιαν Λούπα –θύμα των πρακτικών που έπληξαν το ιστορικό Teatr Polski του Βρότσλαβ– καταφεύγει στην προφητική δυστοπία

που απηχεί τον παράλογο κόσμο μας. «Είμαι εγώ. Είμαστε εμείς. Εμείς είμαστε οι συλληφθέντες.» Η κραυγή του Πολωνού σκηνοθέτη για τα φαινόμενα λογοκρισίας που πληθαίνουν στην πατρίδα του κορυφώνεται σε μια πεντάωρη παράσταση, η οποία συνιστά υπαρκτή εμπειρία. Μαύρες ταινίες σφραγίζουν τα στόματα των δεκαεπτά πρωταγωνιστών του, που καταγγέλλουν την καταπάτηση της ελευθερίας έκφρασης, την κρατική διαφθορά, τη συντριβή του πολίτη σε μια καφκική χώρα.

Ο εφιάλτης του Γιόζεφ Κ., που συλλαμβάνεται από τις καθεστωτικές υπηρεσίες, γίνεται ακαριαία ο εφιάλτης του Teatr Polski, του Κρίστιαν Λούπα, της Πολωνίας, της Ευρώπης.

Σκηνοθεσία, Διασκευή, Σκηνογραφία & Σχεδιασμός Φωτισμών: Krystian Lupa | Κοστούμια: Piotr Skiba | Μουσική: Bogumił Misala | Βίντεο & Συνεργάτης Φωτισμών: Bartosz Nalazek | Animations: Kamil Polak | Μακιγιάζ & Κομμώσεις: Monika Kaleta

Παίζουν: Bożena Baranowska, Bartosz Bielenia / Maciej Charyton, Małgorzata Gorol, Anna Ilczuk, Mikołaj Jodliński, Andrzej Kłak, Dariusz Maj, Michał Opaliński, Marcin Pempuś, Halina Rasiakówna, Piotr Skiba, Ewa Skibińska, Adam Szczyszczaj, Andrzej Szeremeta, Wojciech Ziemiański, Marta Zięba, Ewelina Żak

Επικεφαλής Παραγωγής: Nowy Teatr

Παραγωγή: Studio teatrgaleria (Βαρσοβία), Teatr Powszechny (Βαρσοβία), TR Warszawa (Βαρσοβία), Le Quai Centre Dramatique National Angers Pays de la Loire (Ανζέρ)

Συμπαγωγή: Kunstenfestivaldesarts (Βρυξέλλες), Printemps des Comédiens (Μοντελιέ), Odéon-Théâtre de l'Europe (Παρίσι), Festival d'Automne (Παρίσι), La Filature, Scène nationale (Μυλούζ), Théâtre du Nord (Λιλ), La rose des vents - Scène nationale Lille Métropole Villeneuve-d'Ascq (Λιλ), HELLERAU - Europäisches Zentrum der Künste (Δρέσδη), Στέγη Ιδρύματος Ωνάση

Εταίρος: Teatr Polski w Podziemi

Συγχρηματοδότηση από: Miasto Stołeczne Warszawa

Μουσική

L'Ensemble ensemble

Eve Risser

9 Μαρτίου 2019 | Μικρή Σκηνή | 21:00

Η Γαλλίδα πιανίστρια και συνθέτρια Εβ Ρισέ είναι μια από τις πιο ιδιοσυγκρασιακές και αυθεντικές δημιουργούς του σύγχρονου γαλλικού αυτοσχεδιασμού. Αντλώντας έμπνευση από τις προσωπικές της εικόνες και εμπειρίες, μετατρέπει το εσωτερικό του πιάνου σε ένα ιδιόμορφο μυστηριακό όργανο, το οποίο ακούγεται άλλοτε σαν τρομπέτα ή σαξόφωνο και άλλοτε σαν κρουστό. Στο L'Ensemble ensemble, η Ρισέ πλαισιώνεται από τέσσερις ιδιαίτερους μουσικούς, με διαφορετικές μεταξύ τους γεωγραφικές και αισθητικές καταβολές.

Οι ηλεκτρονικοί πειραματισμοί και η νορβηγική folk της Μαρί Μπρούνβολ (φωνή) και του Κιμ Μυρ (κιθάρα) συναντούν την αυτοσχεδιαστική τζαζ του Ρουμάνου συνθέτη Τζόρτζε Ντουμίτριου (βιολί) και το εφευρετικό παίξιμο του Τομά Γκουμπάν (κρουστά), σε μια ετερόκλητη ηχητική σύζευξη.

Η συνεργασία τους αποφέρει αινιγματικές συνθέσεις, με ρυθμούς και αρμονίες που βασίζονται περισσότερο σε μια αίσθηση συλλογικότητας και λιγότερο σε κλασικούς μουσικούς κανόνες, με έναν έντονα συγκινησιακό τρόπο που ηλεκτρίζει την ατμόσφαιρα.

Eve Risser: πιάνο, προετοιμασμένο πιάνο, άλτο φλάουτο | Marie Kvien Brunvoll: φωνή, electronics | George Dimitriu: βιολί, βιόλα | Kim Myhr: κιθάρα, εφέ | Toma Gouband: κρουστά

Μουσική

Open Day / Ετεροτοπίες

17 Μαρτίου 2019 | Σε διάφορους χώρους εντός & εκτός Στέγης

Οι «Ετεροτοπίες», πρώτο μέρος ενός ευρύτερου κύκλου με θέμα τις διαφορετικές καλλιτεχνικές οπτικές, εξετάζουν τον διαρκή μουσικό διάλογο Ανατολής και Δύσης, με τρόπο «αντίστροφο». Καλλιτέχνες και συνθέτες από όλο τον κόσμο βρίσκουν στη σύγχρονη Δυτική τέχνη μια δύναμη εκσυγχρονισμού, μια

κατεύθυνση για τον επαναπροσδιορισμό και την εξέλιξη των πολιτισμών τους. Ταυτόχρονα, η φρέσκια οπτική που αναπτύσσεται «μακριά από το κέντρο» μεταλλάσσει τις Δυτικές μουσικές γλώσσες και δημιουργεί νέα συναρπαστικά ηχητικά ιδιώματα.

Μουσικές εκτελέσεις, προβολές και δρώμενα, σε ένα καλειδοσκόπιο ήχων, μορφών και αισθητικών, θα δώσουν σε μικρούς και μεγάλους τη δυνατότητα να χαράξουν τη δική τους προσωπική διαδρομή, μέσα από τους «χώρους αλλού» της σύγχρονης τέχνης. Σαν να συμμετέχουν σε ένα παιχνίδι, οι επισκέπτες καλούνται να αναπολήσουν μνήμες, να εκφράσουν επιθυμίες, να αναζητήσουν ονόματα, να ψάξουν σημεία και, τέλος, να συντάξουν τη δική τους αφήγηση και οπτική για την πολύπλοκη και αμφίδρομη εμπειρία της συνάντησης των πολιτισμών.

Σύλληψη, Σύνθεση, Μουσικολογική & Σκηνοθετική Επιμέλεια, Realisations, Ενορχηστρώσεις, Οργάνωση: Ανάργυρος Δενιόζος | Μουσική Διεύθυνση: Ανδρέας Λεβισιανός | Φωτισμοί: Ελίνα Σφουντούρη | Οργανωτική επιμέλεια: Βάλια Ρασά | Επιμέλεια: Σέργιος Σινάνης | Οργάνωση παραγωγής: Χριστίνα Πιτούλη, Δήμητρα Δερνίκου
Συμμετέχουν: Ensemble Continuum (@Athens), Σύνολο Φεστιβάλ Ιονίων

Μουσική
Το Ελληνικό Σχέδιο
Κύκλος **«Μετασχηματισμοί»**
21 Μαρτίου 2019 | Μικρή Σκηνή | 21:00

Στον κύκλο «Μετασχηματισμοί» παρουσιάζονται κλασικά ή καινούρια έργα, που εξερευνούν νέες εμπειρίες ακρόασης με διάθεση παιχνιδιού, δοκιμής, πειράματος και πρόκλησης. Σκοπός είναι η αναθεώρηση παλιών και η δημιουργία νέων έργων και καλλιτεχνικών εμπειριών, που προκαλούν ενδιαφέρον, σκέψη και τέρψη. Φέτος, υποδεχόμαστε τον 4ο κύκλο συναυλιών των «Μετασχηματισμών».

Καλλιτεχνική επιμέλεια Κύκλου: Ραλλού Βογιατζή, Δημήτρης Παπαδημητρίου, Τάσος Ρωσόπουλος

Μουσική
Κουαρτέτο Diotima
«Τα νέα ερείπια των Αθηνών»: Έργα Béla Bartók και Αλέξανδρου Μαρκέα
28 Μαρτίου 2019 | Μικρή Σκηνή | 21:00

Τα έξι κουαρτέτα εγχόρδων του Μπέλα Μπάρτοκ, από τα οποία θα ακούσουμε τα δύο πρώτα, συγκεντρώνουν τους πιο χαρακτηριστικούς μουσικούς νεωτερισμούς από το πρώτο μισό του 20ού αιώνα. Ταυτόχρονα, έχουν σημαντικά κοινά χαρακτηριστικά με τα τελευταία –κυρίως– κουαρτέτα του Μπετόβεν: το μουσικό τους υλικό παράγεται με παραδειγματική οικονομία από λίγα μουσικά «κύτταρα», οι φόρμες τους σχηματίζονται με έναν οργανικό αλλά και ελεύθερο τρόπο, ενώ οδηγούν τον ακροατή σε μια έντονη συγκέντρωση κι έναν βαθιά εσωτερικό κόσμο.

Ο Αλέξανδρος Μαρκέας σχετίζεται με διαφορετικό τρόπο με τον Μπετόβεν: παραφράζει με χιούμορ, ενίοτε σκοτεινό, τον τίτλο της δημοφιλέστατης σκηνικής μουσικής του, «Τα ερείπια των Αθηνών» (1811), όπου η θεά Αθηνά συνυπάρχει με χαρακτήρες της οθωμανικής Αθήνας. Ποιος είναι για τον Έλληνα συνθέτη ο ήχος των «νέων ερειπίων» της πόλης του, ποιες μνήμες φέρνουν στην επιφάνεια, πώς συνυπάρχουν με αυτά που μας περιστοιχίζουν εδώ και αιώνες;

Πρόγραμμα
Béla Bartók: Κουαρτέτο αρ. 2 (1917)
Αλέξανδρος Μαρκέας: «Τα νέα ερείπια των Αθηνών» (2018) σε πρώτη πανελλήνια εκτέλεση
Béla Bartók: Κουαρτέτο αρ. 1 (1909)

Κουαρτέτο Diotima
Yun-Peng Zhao: βιολί
Constance Ronzatti: βιολί
Franck Chevalier: βιόλα

Pierre Morlet: βιολοντσέλο

Χορός-Εκπαίδευση

Dancing to connect / Χορεύω, άρα επικοινωνώ

31 Μαρτίου 2019 | Κεντρική Σκηνή

Ο χορός εισβάλλει και φέτος στις σχολικές αίθουσες, στο γυμναστήριο, στους διαδρόμους και –μας παρασύρει. Παιδιά που νομίζουν ότι δεν έχουν ιδέα από χορό, αλλάζουν γνώμη στην πρώτη πρόβα. Γιατί χορός σημαίνει να ανακαλύπτεις πώς μπορείς να επικοινωνείς με τους ανθρώπους χωρίς λόγια, πώς τελικά ξέρεις να εκφράζεσαι και να συνεργάζεσαι, αλλά και να ανακαλύπτεις νέα όρια του εαυτού σου. Το *Dancing to Connect* είναι το φεστιβάλ των εφήβων. Επαγγελματίες χορευτές πηγαίνουν σε σχολεία για να μοιραστούν τις γνώσεις τους και να καθοδηγήσουν τα παιδιά, ώστε να εκφράζονται μέσα από την κίνηση, και να μπορούν να χτίζουν ακόμα και τη δική τους χορογραφία. Οι μαθητές δεν έχουν παρά να φορέσουν τη φόρμα τους και να μοιραστούν το κέφι και τη δημιουργικότητά τους. Στο τέλος, θα παρουσιάσουν τη χορογραφία τους στην Κεντρική Σκηνή της Στέγης. Δέκα σχολεία, δέκα παραστάσεις! Φαντάζεστε την ενέργεια; Το μόνο κακό με την εφηβεία είναι ότι δεν μένουμε για πάντα έφηβοι. Αλλά ευτυχώς μπορούμε να απολαύσουμε τρομερούς εφήβους στο *Dancing to Connect* να διαχέουν τον παλμό τους σε όλη την αίθουσα.

Μέλη της ομάδας χορευτών που συμμετείχαν τα έξι προηγούμενα χρόνια: Ιωάννα Αποστόλου, Νικολέτα Καρμύρη, Κάντυ Καρρά, Αλέξανδρος Λασκαράτος, Ανδρονίκη Μαραθάκη, Γιάννης Νικολαΐδης, Άρης Παπαδόπουλος, Μάρθα Πασακοπούλου, Δημόκριτος Σηφάκης, Έλενα Σταυροπούλου, Αντώνης Στρούζας, Μαρία Φουντούλη, Ηλίας Χατζηγεωργίου

Μουσική

Αλέξανδρος Δρυμωνίτης - ARTéfacts ensemble

Data Mining / Live Scoring

3 & 4 Απριλίου 2019 | Εκθεσιακός χώρος -1

Ένα θέμα της επικαιρότητας, που προκαλεί σχόλια, αντιδράσεις και αναρτήσεις στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, επιλέγεται ως πρώτη ύλη για το περιεχόμενο της παράστασης. Ένας αλγόριθμος, ανασύρει δεδομένα, αναλύει τη δραστηριότητα των χρηστών του διαδικτύου και δημιουργεί, σε πραγματικό χρόνο, μια παρτιτούρα για καθέναν από τους έξι μουσικούς του συνόλου σύγχρονης μουσικής ARTéfacts ensemble. Ο αλγόριθμος «διευθύνει» και τον φωτισμό της παράστασης, με στόχο ο θεατής να βιώσει μια συνολική εμπειρία ακρόασης και θέασης. Οι θεατές μπορούν να περιηγούνται ανάμεσα στους μουσικούς του συνόλου, ενώ οθόνες προβολής απεικονίζουν τον τρόπο με τον οποίο τα δεδομένα μετατρέπονται σε παρτιτούρα. Αν θέλουν, μάλιστα, μπορούν και οι ίδιοι να βάλουν την πινελιά τους στην εξέλιξη της παράστασης, αφήνοντας το δικό τους ίχνος στο feed του αλγόριθμου.

Προγραμματιστής / δημιουργία αλγόριθμου: Αλέξανδρος Δρυμωνίτης | Σύνθεση μουσικού υλικού: Νικολέτα Χατζοπούλου | Σχεδιασμός Φωτισμών: Μελίνα Μάσχα | Μουσικό Σύνολο ARTéfacts ensemble | Λουίζος Ασλανίδης: επιμέλεια σκηνοθεσίας / visuals

Λαέρτης Κοκολάνης: βιολί

Ηλίας Σδούκος: βιόλα

Σπύρος Τζέκος: κλαρινέτο

Guido De Flaviis: σαξόφωνο

Κώστας Σερεμέτης: κρουστά

Θοδωρής Βαζάκας: κρουστά

Μουσική

Borderline 2019

5 έως 7 Απριλίου 2019 | Εντός & εκτός Στέγης

Το διεθνές φεστιβάλ, που αμφισβητεί κάθε είδους οριογραμμές και σύνορα, συνεχίζει για 9η χρονιά να διευρύνει τους ηχητικούς μας ορίζοντες. Φέτος, σε συνεργασία με το φεστιβάλ μουσικής της Βηρυτού Itijal και με το βλέμμα στραμμένο προς Ανατολή και Δύση, το Borderline παρουσιάζει ακόμα ένα περιπετειώδες πρόγραμμα εντός και εκτός Στέγης.

Στο πλαίσιο του φεστιβάλ, πραγματοποιούνται συμπράξεις ξένων και Ελλήνων καλλιτεχνών, εγκαταστάσεις, dj-sets, προβολές και ομιλίες που εξερευνούν τις σύγχρονες, καινοτόμες τάσεις της μουσικής και της sound art. Στο επίκεντρο των δράσεων του φεστιβάλ βρίσκονται πάντα ο πειραματισμός και η αλληλεπίδραση τυχαίου και προετοιμασμένου, μουσικών και κοινού.

Επιμέλεια: Μιχάλης Μοσχούτης
Οργάνωση Παραγωγής: Χριστίνα Πιτούλη
Σε συνεργασία με το Itijal Festival της Βηρυτού

Λέξεις & Σκέψεις

For Ever More Images?

9 έως 24 Απριλίου 2019 | Εκθεσιακός χώρος -1

Το 1977, τα διαστημόπλοια Voyager I και II ξεκινούν το διαστημικό τους ταξίδι, μεταφέροντας επίσης ένα είδος οπτικοακουστικών αρχείων: τα golden records αποτελούν ένα μήνυμα για πιθανούς εξωγαλαξιακούς παραλήπτες, μια χρονοκάψουλα στο μέλλον που κωδικοποιεί και κοινοποιεί την ύπαρξη και τα επιτεύγματα της ανθρωπότητας στον πλανήτη Γη.

Τι θα στέλναμε όμως σήμερα, 40 χρόνια μετά την πρώτη εκείνη αποστολή, και ποιο θα ήταν το νόημα των εικόνων που θα επιλέγαμε; Μήπως ένα alarm message για το μέλλον του ίδιου του πλανήτη;

Το πρότζεκτ "For Ever More Images?" ασχολείται με αυτό το ερώτημα, σε μια εποχή κατά την οποία οι εικόνες που φτιάχνουμε και διακινούμε, καθορίζονται κυρίως από προγραμματιστικές ρουτίνες, αλγόριθμους και αυτοματοποιημένες συμπεριφορές. Μια έκθεση-εγκατάσταση, μια διαδραστική κυβερνομηχανή που κατασκευάζει χρονοκάψουλες, καθώς και μια σειρά διαλέξεων και εκπαιδευτικών εργαστηρίων, μας καλούν να εξετάσουμε τον τρόπο που παράγουμε, καταναλώνουμε, αντιλαμβανόμαστε και νοηματοδοτούμε τις εικόνες στον 21ο αιώνα.

Επιμέλεια: Eduardo Cadava, Γιώργος Καραηλίας, Γιώργος Πρίνος, Πάσκουα Βοργιά

Χορός

Faded

Ιωάννης Μανταφούνης

12 έως 14 Απριλίου 2019 | Κεντρική Σκηνή | 20:30

Από τι υλικά είναι φτιαγμένη η ζωή ενός χορευτή; Αν στα μάτια του κοινού η σταδιοδρομία ενός χορευτή μοιάζει με αγώνα ταχύτητας, στην πραγματικότητα είναι ένας μαραθώνιος από προκλήσεις, που ξεκινούν από νεαρή ηλικία με την εκπαίδευση και ολοκληρώνονται με την αποχαιρετιστήρια υπόκλιση στη σκηνή. Στον τερματισμό, όμως, κάθε χορευτής καλείται να αναιρέσει το προφανές: το σώμα, καταπονημένο από τις διαρκείς τεχνικές απαιτήσεις, οφείλει να αντισταθεί στη φθορά, να λάμψει πριν από τη θριαμβική έξοδο.

Ο Γιάννης Μανταφούνης, χορευτής με κλασική παιδεία, αλλά με θητεία σε διεθνούς φήμης ομάδες σύγχρονου ρεπερτορίου, επιστρέφει στην «πρώτη αγάπη» του, το μπαλέτο, αποτινόντάς του έναν ύστατο φόρο τιμής. Στην τελευταία του υπόκλιση, παίζει με την τετριμμένη συγκίνηση του αποχαιρετισμού των étoiles, των μεγάλων αστέρων του μπαλέτου, χωρίς όμως να στερείται ο ίδιος συγκινήσεων, αλλά και χιούμορ. Μια βραδιά που μας ταξιδεύει παρασκηνακά στην εκμάθηση του μπαλετικού βηματολόγιου, καταθέτοντας ένα σχόλιο για τον υπεράνθρωπο αγώνα που κρύβεται πίσω από μια φαινομενικά ανώδυνη τέχνη, τον χορό. Στον ρόλο της δασκάλας-πιανίστα, η Αντιγόνη Φρυδά.

Σύλληψη & Ερμηνεία: Ιωάννης Μανταφούνης | Καθηγήτρια & Μουσικός: Αντιγόνη Φρυδά | Δραματοουργός: Έρι Κύργια | Εκγύμναση: Σμαραλία Καρακώστα | Φωτισμοί: David Kretonic | Ήχος: David

Scrufari | Παραγωγή: Erin O'Reilly | Διαχείριση & Επικοινωνία: Mélanie Fréguin | Παραγωγή: Cie Ioannis Mandafounis

Συμπααραγωγή: Δήμος Βερνιέ – διεύθυνση επικοινωνίας, Theater Freiburg, Στέγη Ιδρύματος Ωνάση
Με την υποστήριξη του Δήμου Γενεύης, του Καντονιού της Γενεύης και του Swiss Arts Council Pro Helvetia

Ευχαριστίες: École de danse de Genève – Patrice Delay και Sean Wood

Λέξεις & Σκέψεις

Werner Herzog

Συζήτηση με τον Paul Holdengräber

15 Απριλίου 2019 | Κεντρική Σκηνή | 19:00

Ο θρυλικός Γερμανός σκηνοθέτης μοιράζεται ιστορίες, σκέψεις και απόψεις με έναν από τους διασημότερους Αμερικανούς διανοούμενους. Πολυπράγμων, αταξινόμητος και πάντα καλλιτεχνικά ανορθόδοξος, ο Βέρνερ Χέρτσογκ βρίσκει συνεχώς τρόπους για να ανανεώνει την κουβέντα γύρω από το σινεμά. Μεγάλωσε σε ένα αποκομμένο από τον πολιτισμό χωριό της Βαυαρίας, χωρίς πρόσβαση σε τηλεόραση ή ταινίες. Έκανε το πρώτο του τηλεφώνημα στα 17 του και την πρώτη του ταινία στα 19 του. Αυτοδίδακτος, αλλά οραματιστής με αστείρευτη έμπνευση, έχτισε μια πολύπλευρη καριέρα ως κινηματογραφιστής (Αγκίρε, η Μάστιγα του Θεού, Grizzly Bear, Διαφθορά στη Νέα Ορλεάνη), έπαιξε στο πλευρό του Tom Cruise, δίδαξε επίδοξους σκηνοθέτες, έσωσε τη ζωή του Joaquin Phoenix (στην πραγματικότητα, όχι σε ταινία), σκηνοθέτησε όπερα και έφαγε ένα παπούτσι (χαμένο στοίχημα που κατέγραψε σε ντοκιμαντέρ). Μετά την προ τριετίας συζήτησή τους για την αρχαία ελληνική γραμματεία, σε μια συμπααραγωγή του Ιδρύματος Ωνάση στη Νέα Υόρκη, ο Χέρτσογκ θα συναντήσει για άλλη μία φορά τον μετρ των ζωντανών συνεντεύξεων. Ο Πολ Χολντενγκρέιμπερ, ιδρυτής της σειράς ομιλιών LIVE της Δημόσιας Βιβλιοθήκης της Νέας Υόρκης και μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Ιδρύματος Ωνάση, σε μια κουβέντα εξίσου απρόβλεπτη με την πορεία του 76χρονου δημιουργού.

Μουσική

Το έπος του Γκιλγκαμές

Zad Moultaqa

19 & 20 Απριλίου 2019 | Κεντρική Σκηνή | 20:30

Συμπααραγωγή της Στέγης του Ιδρύματος Ωνάση

Ένας δημιουργός από τον Λίβανο και επτά μουσικοί από την Ελλάδα και την Ιταλία καταπιάνονται με το Έπος του Γκιλγκαμές, κείμενο αρχαιότερο από τα ομηρικά.

Το «Έπος του Γκιλγκαμές» είναι ένα από τα παλαιότερα σωζόμενα κείμενα στην ιστορία της ανθρωπότητας. Η προέλευσή του παραμένει άγνωστη, όσες θεωρίες κι αν έχουν προταθεί γι' αυτήν. Η εκφραστική του λιτότητα και ο τρόπος με τον οποίο καταβυθίζεται στις πιο σκοτεινές αβύσσους της συνείδησης παραπέμπουν στις τραγωδίες του Αισχύλου – και δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι η προηγούμενη δουλειά του δημιουργού αυτής της ιδιαίτερης όπερας ήταν πάνω στον «Προμηθέα Δεσμώτη».

Ο Ζαντ Μούλτακα, συνθέτης από τον Λίβανο, επέλεξε να δώσει φωνή στον Γκιλγκαμές μέσα από το Mezwej, ένα μουσικό σύνολο που περιλαμβάνει σημαντικούς σολίστες από την Ελλάδα, τη Μέση Ανατολή και την Ιταλία. Σε αυτή την όπερα, δεν υπάρχουν τραγουδιστές, ο λόγος και η φωνή προέρχονται από τους ίδιους τους μουσικούς. Αυτοί είναι ο καθρέφτης των δικών μας εσωτερικών φωνών, των προσωπικών μας ηρώων. Η προβολή βίντεο μετατρέπει τις σκιές τους σε φιγούρες παράξενες και αυτόνομες.

Διεύθυνση Ensembles Mezwej: Zad Moultaqa | Σωκράτης Σινόπουλος: λύρα | Ευγένιος Βούλγαρης: γυαλί ταμπούρ | Χάρης Λαμπράκης: νέυ | Στέφανος Δορμπαράκης: κανονάκι | Βαγγέλης Πασχαλίδης: σαντούρι | Claudio Bettinelli: κρουστά | Ανδρέας Λινός & Christina Plubeau: βιόλα ντα γκάμπα

Συμπααραγωγή: Στέγη Ιδρύματος Ωνάση, L'Arsenal de Metz, Mezwej / association art modern με την υποστήριξη DRAC Provence Alpes Côte d'Azur

Θέατρο για εφήβους - Εκπαίδευση
Onassis Youth Festival
19 έως 21 Απριλίου 2019 | Μικρή Σκηνή

«Και τώρα, έχω μία ιδέα» είπε ο Αριστοτέλης Ωνάσης λίγο προτού εγκαταλείψει την εργασία του στο Μπουένος Άιρες, όπου δούλευε ως νυχτερινός τηλεφωνητής...

Στη Στέγη, οι ιδέες βρίσκουν το σπίτι τους και οι έφηβοι το φεστιβάλ τους. Για τρεις ώρες την εβδομάδα, μέσα σε μια φρενίτιδα παραγωγής ιδεών, αυτοσχεδιασμών, ασκήσεων και εντατικών προβών με σημαντικούς Έλληνες σκηνοθέτες, οι μαθητές δημιουργούν το πιο αναζωογονητικό θεατρικό φεστιβάλ. Φέτος, πηγή έμπνευσης θα αποτελέσει το τρίγωνο, Αλεξάνδρεια-Αθήνα-Βηρυτός, τρεις συναρπαστικές, ανήσυχες πόλεις με πλούσιο πολιτισμό και ιστορία.

Μέσα από την επαφή με πραγματικές ιστορίες των κατοίκων, από απομνημονεύματα, ντοκουμέντα, ιστορικά τεκμήρια, λογοτεχνικά και θεατρικά έργα, αλλά και προσωπικές συνεντεύξεις, οι μαθητές επιλέγουν τα ερεθίσματα που τους συγκινούν και οι ιδέες τους γίνονται παραστάσεις που πλημμυρίζουν την Κεντρική Σκηνή της Στέγης. Γιατί οι μαθητές, με τις πρωτότυπες ιδέες τους, είναι οι μεγάλοι, υπέρλαμπροι πρωταγωνιστές του Onassis Youth Festival.

Συντονισμός & Καλλιτεχνική επίβλεψη: Μυρτώ Λάβδα

Συνεργάτες του Φεστιβάλ: Άρης Λάσκος & Αναστασία Γιαννάκη, Ομάδα Ντουθ (Βάσια Ατταριάν & Μυρτώ Μακρίδη), 4Frontal (Θανάσης Ζερίτης & Αριστέα Σταφυλαράκη), Cheek-Bones (Στέφανος Αχιλλέως & Αγγέλικα Σταυροπούλου), Γιώργος Ζώης, Μάρθα Μπουζιούρη, Κωνσταντίνος Ντέλλας κ.ά.

Σινεμά

Βραβεία Ελληνικής Ακαδημίας Κινηματογράφου Ίρις 2019

Τελετή Απονομής

23 Απριλίου 2019 | Κεντρική Σκηνή | 21:00

Ο εγχώριος κινηματογραφικός κόσμος βάζει τα καλά του και για μια νύχτα συναγωνίζεται σε αίγλη τις μεγάλες διεθνείς απονομές, καθώς η Ελληνική Ακαδημία Κινηματογράφου τιμά για άλλη μία χρονιά τις κορυφαίες φετινές ταινίες της χώρας, με τα βραβεία Ίρις. Αγαπημένοι πρωταγωνιστές, ταλαντούχοι δημιουργοί και αξιόλογοι συντελεστές θα παρελάσουν από την Κεντρική Σκηνή της Στέγης για να τιμήσουν και να τιμηθούν, υπενθυμίζοντάς μας πως η μαγεία της Έβδομης Τέχνης δεν σταματά όταν πέφτουν οι τίτλοι τέλους. Ο σημαντικότερος θεσμός του ελληνικού κινηματογράφου φέτος γιορτάζει τα 10α γενέθλιά του και, γι' αυτό, πλήθος επώνυμων προσκεκλημένων από τον καλλιτεχνικό χώρο της Ελλάδας και του εξωτερικού θα δώσουν το «παρών» για να του ευχηθούν να συνεχίσει να γράφει Ιστορία, αναδεικνύοντας εικόνες και πρόσωπα που πάντα θα μας συντροφεύουν.

ΦΕΣΤΙΒΑΛ

Onassis Fast Forward Festival 6

5 έως 19 Μαΐου 2019 | Εντός & εκτός Στέγης

Πώς ζούμε μαζί, αν και προερχόμαστε από διαφορετικά κοινωνικά και πολιτιστικά υπόβαθρα; Πώς μπορούμε να συνυπάρξουμε στις σύγχρονες μητροπόλεις, να συνδιαλλαγούμε, να μιλήσουμε για ό,τι είναι ξένο προς εμάς, ανοίκειο, διαφορετικό; Το 6ο Onassis Fast Forward Festival έρχεται για άλλη μία φορά να δοκιμάσει τις βεβαιότητές μας για την τέχνη και τη ζωή, εξερευνώντας την έννοια των «κοινών» από πολλές οπτικές γωνίες. Πολυμορφικές και υβριδικές παραστάσεις, εγκαταστάσεις και περφόρμανς, που προκύπτουν μέσα από πολύμηνη συνεργασία με επιστήμονες και συλλογικότητες της πόλης, αλλά και έρευνα σε δημόσιους και ιδιωτικούς χώρους, παρουσιάζονται στον πυρήνα της πόλης.

Καλλιτεχνική Επιμέλεια: Κάτια Αρφαρά
Οργάνωση Παραγωγής: Δήμητρα Δερνίκου

Μουσική

Big Bang Festival 5

25 & 26 Μαΐου 2019 | Σε διάφορους χώρους της Στέγης

Άνοιξε την πόρτα της Στέγης και ανακάλυψε το πιο τρελό μουσικό καλειδοσκόπιο.

Το γνωρίζουμε καλά: κανείς δεν εκτιμά τη μουσική όσο τα παιδιά, που κουνιούνται ρυθμικά σε κάθε νότα, γουρλώνουν τα μάτια με το άκουσμα ενός παράξενου ήχου, αρπάζουν μουσικά όργανα και αντικείμενα χωρίς δεύτερη σκέψη. Αντί να τους πούμε «μην κάνεις αυτό ή το άλλο», τους λέμε «μπες με φόρα στη Στέγη και κάνε βουτιά στον κόσμο της μουσικής». Γιατί αυτό είναι ένα μουσικό φεστιβάλ αφιερωμένο στην υπέροχη περιέργεια των παιδιών. Και, να ξέρετε, κάθε χρονιά η Στέγη διοργανώνει τρελά πράγματα. Μπαίνουμε στο εργαστήριο επιστημόνων ή στην κοιλιά μιας κιθάρας, τρίβουμε μπαλόνια, γινόμαστε μαέστροι ή βγαίνουμε έξω στη γειτονιά κάνοντας μουσικές παρελάσεις. Ελάτε, λοιπόν, μαζί με τα παιδιά σας να δείτε τις εκπλήξεις που ετοιμάσαμε φέτος και να πειραματιστείτε με τη μουσική συμμετέχοντας ενεργά στις εκδηλώσεις. Τα παιδιά θα έχουν να υπερηφανεύονται πως πήγαν βρέφη στο πρώτο τους φεστιβάλ μουσικής.

Επιμέλεια φεστιβάλ: Χρήστος Καρράς, Μυρτώ Λάβδα, Wouter van Looy

Εκτός από τη Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση, στο δίκτυο αυτό συμμετέχουν επίσης το Fundacao Centro Cultural de Belém (Πορτογαλία), το Espoon Kaupunki (Φινλανδία), η Opéra de Rouen και Opéra de Lille (Γαλλία), το Palais des Beaux Arts και το MotorMusic (Βέλγιο), το Insitituto de la Cultura y de las Artes Sevilla – ICAS (Ισπανία), το Childrens' Cultural Centre LTD- THE ARK (Ιρλανδία), το De Twentse Schouwburg (Ολλανδία) και το Eesti Kontsert (Εσθονία). Το φεστιβάλ μουσικής για παιδιά BIG BANG είναι μια συμπαραγωγή της Στέγης του Ιδρύματος Ωνάση και της Zonzo Compagnie, ενώ αποτελεί τμήμα του ευρωπαϊκού δικτύου BIG BANG.

Χορός

O Medea

Trajal Harrell

30 Μαΐου έως 2 Ιουνίου 2019 | Κεντρική Σκηνή | 20:30

Παγκόσμια Πρεμιέρα στη Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση

Πώς θα μιλούσε, πώς θα χόρευε και πώς θα έπαιρνε εκδίκηση η Μήδεια το 2019;

Ένας επταμελής Χορός, στον ρόλο της Μήδειας, ξαναδιαβάζει τα ηθικά και πολιτικά ζητήματα του έργου για να τα τοποθετήσει αναθεωρημένα στο σήμερα.

Η Μήδεια πάντα επιστρέφει. Η εμβληματική ηρωίδα του Ευριπίδη έχει στοιχειώσει με τον δικό της τρόπο όλες τις εκφάνσεις της καλλιτεχνικής δημιουργίας. Από τη μεγάλη οθόνη, τον μοντέρνο χορό, την όπερα, αλλά και τα εικαστικά, δεν υπάρχει άλλη μορφή με τόσο διαχρονική επιρροή. Πέρα όμως από το αδιαμφισβήτητο της «μυθολογικής» της εμβέλειας, η Μήδεια συνοψίζει επίσης το παράδοξο ενός εσωτερικού διχασμού: ο Άλλος μέσα στον ίδιο μας τον Εαυτό.

Ο διακεκριμένος χορογράφος Τράγιαλ Χάρρελ επιστρέφει στη Στέγη με ένα ακόμη έργο, μέρος μιας τριλογίας που θα διαμορφωθεί στην πορεία. Το “O Medea”, μέσα από επίκαιρα φιλοσοφικά και πολιτικά ερωτήματα, εστιάζει τόσο στην ιστορική διάσταση του προσώπου όσο και στις αναπαραστάσεις του γυναικείου ψυχισμού, ξεπερνώντας τα στεγανά του χρόνου. Τα διλήμματα της ηρωίδας και το τελετουργικό στοιχείο του μύθου μετασχηματίζονται σε προσωπικές αφηγήσεις ενός επταμελούς Χορού που επικαλείται το πρόσωπο της Μήδειας για να εκθέσει δικά του ζητήματα.

Ερμηνεύει ο Trajal Harrell ως Μήδεια, συνοδευόμενος από την ομάδα των χορευτών:

Titalayo Adebayo, Frances Chiaverini, Maria Silva, Vania Doutel Vaz κ.ά.

Δραματουργία: Debra Levine | Σχεδιασμός Φωτισμών: Stéfane Perraud | Σχεδιασμός Σκηνικών: Erik Flatmo και Trajal Harrell | Μουσική & Σχεδιασμός Κοστούμιών: Trajal Harrell |

Το “O Medea” είναι ανάθεση της Στέγης Ιδρύματος Ωνάση, του Manchester International Festival και του Kampnagel (Αμβούργο) σε συνεργασία με το The Arts Center at NYU Abu Dhabi.

Παραγωγή: Manchester International Festival

Παγκόσμια πρεμιέρα: Στέγη Ιδρύματος Ωνάση

Μουσική - Φεστιβάλ

Tectonics Athens 2019

7 έως 9 Ιουνίου 2019 | Εντός & εκτός Στέγης

Το φεστιβάλ του ανατρεπτικού μαέστρου Ilan Volkon έρχεται για δεύτερη φορά στην Αθήνα, με στόχο να επαναπροσδιορίσει τον ρόλο της συμφωνικής ορχήστρας του 21ου αιώνα και να φέρει κοντά διαφορετικές μουσικές πρακτικές. Αυτοσχεδιασμός, σύγχρονη σύνθεση, sound art, παραδοσιακή μουσική, ηλεκτρονικό noise και τραγούδι συναντιούνται, συγκρούονται και αλληλοσυμπληρώνονται, σε ένα τριήμερο φεστιβάλ τεκτονικών εντάσεων. Με διάθεση ανακάλυψης και αποκάλυψης πολύτιμων έργων και δημιουργών του σήμερα και του χθες, ο Ιλάν Βολκόφ προτείνει μια ανάγνωση της μουσικής που διαπερνά είδη, εποχές και γεωγραφίες. Διατηρώντας σταθερή αναφορά στις πρωτοποριακές τάσεις του περασμένου αιώνα, όπως το κίνημα fluxus του 1960-70, την απροσδιοριστία και τυχαιότητα του John Cage, την προσαρμοσμένη δημιουργία για συγκεκριμένους χώρους (site-specific), την ηλεκτροακουστική σύνθεση και το no wave, η δεύτερη αθηναϊκή έκδοση του Tectonics πραγματεύεται τη σημασία του «εδώ και τώρα» της ζωντανής μουσικής πράξης.

Σύλληψη Φεστιβάλ – Διεύθυνση Ορχήστρας – Επιμέλεια Φεστιβάλ: Ilan Volkon

Συν-επιμέλεια Φεστιβάλ: Μιχάλης Μοσχούτης